

Čikāgas Ziņas

1978. gada maijs

Trešais gada gājums

25. numurs

KĀDA KULTŪRA IR TAGADĒJĀ LATVIJĀ?

Par šo jautājumu katram latvietim vajadzētu būt skaidrībā.

Neatkarības laikā Latvijā bija kristīgi latviska kultūra, kuŗas pamatā bija senlatviešu kultūra, kas ir savos pamatos radniecīga seno indiešu, seno grieķu un seno romiešu kultūrai, jo latvieši ir radniecīgi ar šīm senajām kultūras tautām un bija uzglabājuši kopējus kultūras dziļus, – kopējus dzīves un pasaules uzskatus.

Šim senču mantojumam kristiānisma laikos pievienojās kristīgās kultūras devums, kam sākums ir Vecajā un Jaunajā Derībā, un klāt vēl nāca Baznīcas tēvu un kristīgo autoru garīgais devums, kas iekļāvās latviešu kultūrā un izveidojās par vienu kopēju kultūru.

Tagad Latvijā valda boļševisms. Boļševismam nav kultūras. Boļševisms ir kultūras vērtību iznīcinātājs. Šim apgalvojumam ir šāds pamats.

1. Dzejnieks Majakovskis, kas bija revolūcijas ideju paudējs, apgalvoja: Revolūcijas vārdā es varu kāpt virsū Rafaelam, Mikelandželo un Leonardam da Vinči.

Boļševiku valdība nekad nav atsaukusi šo apgalvojumu vai kratījusies no tā nost. Kur vien boļševiki ir tikuši iekšā, viņi ir iznīcinājuši kultūras vērtības.

2. Kultūra visos laikos ir uzskatīta kā garīgs ražojums, gara iedvesmota darbība. Boļševisms garu noliedz. Viņi apgalvo, ka tā sauktais gars, domas un dvēsele ir tikai smadzeņu funkcija, smadzeņu chimija, kā viņi saka, un ar pēdējo elpas vilcienu, viss aiziet vējā un nekas no cilvēka pāri nepaliek. Boļševisms turas pie materiālistiskā uzskata, ka tikai materiālistiski faktori, saimnieciski apstākļi, vada cilvēces vēsturi, un cilvēkam nav dzīvē cita mērķa, kā tikai materiālas intereses un materiāli apriņķi.

3. Padomju Savienības likumu (civilo likumu) grāmatā pašā ievadā ir teikts: "Mēs neatzīstam, ka kāda augstāka vara iejaucas dabas notikumos vai atsevišķu cilvēku dzīvē." Ar to ir skaidri pateikts, ka boļševisms netic nekādai pārdabiskai varai, kas ir pāri cilvēkam un pāri materijai, kas vada pasaules notikumu gaitu un nosprauž virzienu. Kamēr ticīgais uzskats visās reliģijās atzīst, ka Dievs vada pasauli un ka vienīgi Viņam pieder gala vārds. Tāpēc visas kultūras, kas balstās uz šīs atziņas, ir pozitīvas kultūras, jo tās tic Dieva atklāsmei. Boļševisms to noliedz.

4. Zem boļševisma nav brīvas domas un kultūras veidošanas, jo boļševisms dod priekšrakstus kā un ko rakstīt, gleznot un t. t. Zem boļševisma, tā sauktā, kultūrālā darbība ir tikai līdzeklis kā sasniegt komūnisma utopisko stāvokli. Ja kāds boļševikam jautā: "Vai tu tici?" Viņš at-

bild: "Jā, es ticu, es ticu cilvēces progresam." Tur ir viņu ticības sākums un beigas. Ja kultūra nevar brīvi attīstīties, tad arī nekad nav istas kultūras, bet tikai kroplojums.

5. Piederība vienai kultūrai uzliek arī pienākumu to kultūru sargāt, kopt un veicināt. Katru kultūru ir veidojuši kāda tauta. Boļševisms pašos pamatos noliedz nacionālu kultūru, to apzīmējot par nacionālu šovinismu, kas kavējot gājieni uz pilnīgu komūnisma valsti.

6. Mākslu visos laikos ir iedvesmojusi reliģija, visās formās: dzejā, glezniecībā, skulptūrā, arhitektūrā. Boļševisms visu to noliedz, tāpēc visi boļševisma ražojumi ir kā bez dvēseles, rupji, neaptēsti, auksti un nemīlīgi, kā rupja skārda gabali. Tiem nav īsta mākslinieciska daiļuma un dvēseles siltuma, un ja pie boļševisma ražojumiem ir kaut kas baudāms, tad tas ir vēl palicis pāri no kristīgi nacionālas mākslas.

7. Revolūcijas laikā boļševisms atbalstīja glezniecībā futurismu un kubismu, lai sagrautu mākslas gaumi. Prof. A. Tentelis vienā lekcijā apgalvoja: "Kas politikā ir boļševisms (kā ārdošs faktors), tas mākslā ir kubisms un futurisms. Tagad boļševiki vajā arī abstrakto mākslu, jo abstraktā māksla tiecas uz brīvu gara izpaudumu. Kad pirms kāda gada brīvie mākslinieki rīkoja savu izstādi Maskavā, tad valdība viņiem nedeva telpas. Tāpēc viņi rīkoja izstādi ārpusē, brīvā dabā. Tā kā tā izstāde pievilka cilvēkus, valdība sūtīja buldozerus un apgāza eksponātus un apraka ar zemi.

Boļševisms nepieļauj nevienu aktivitāti, kas nav zem valdības kontroles. Valdība kontrolē ražošanu, prežu patēriņu un arī garīgo dzīvi, jo valdība pasaka, ko un kā rakstīt, gleznot, tēlot un kam ticēt. Boļševisms ir materiālistiska un bezdievīga reliģija.

Mana māsa, kas Sibīrijā (Krasnojarskas rajonā) pavadīja 16 gadu, savās atmiņās rakstīja: "Mēs noietnē bijām dažādu tautību un reliģiju piederīgie un katrs lūdza Dievu savā veidā, bet lūdza un godināja, tikai boļševiku sargi stāvēja kā akmens stabi cieti, nejutīgi un nežēlīgi, – viņi atgādināja dzīvniekus, kam nav reliģijas."

Tā kā boļševismam nav kultūras, tad tur nav arī kristīgās sadzīves. Viens boļševiks nīst otru, izspiegot un nodot. Viens bīstas no otra. Viņus kopā satur tikai bailes no priekšniecības, no vajāšanām un posteņa zaudēšanas. Ciņā pēc varas boļševisms nepazīst žēlastības. Augstākie nīst zemākos un terorizē, lai iedzītu bailes un paklausību. Zemākie nīst tos, kas ir augšā un sapņo reiz tikt viņu vietā. Boļševisms ir kā čūsku midzenis, kur viens cenšas aprīt otru, lai tikai pats dzīvotu un tīktu uz priekšu.

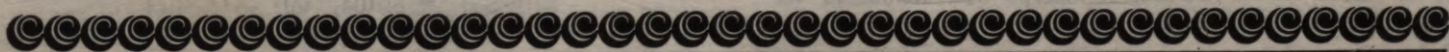
Tā kā boļševismam nav kultūras, tad nav arī ar ko apmainīties. Kultūras sakaru uzturēšana

PRIECĪGUS VASARAS SVĒTKUS!

visiem lasītājiem vēl „ČIKĀGAS ZIŅU” redakcija

ar dzimteni ir tikai viena virziena kustība – komūnisms – ma ideju infiltrēšana rietumos un acu apmānīšana, vairāk nekā, jo bolševisms nepieļauj rietumu ideju ieplūšanu zemēs, kas ir zem bolševisma.

8. Tagadējā Latvijā ir tikai nīkstoša latviski nacionāli kristīga kultūra, kas vārgst pilnīgi naidīgā atmosfērā. Bolševisms un kristīgi nacionālā kultūra nav samierināmi jēdzieni.

9. Bolševisms ir brutāla, dzīvnieciska sistēma un fanatisms. Bet fanatisms ir kalpošana idejai bez tuvāka mīlestības un Dieva bailēm. Komūnisms ir bezdievju izperiņāta utopija uzcelt paradīzi zemes virsū, bez Dieva svētības.

Ja kāds sacītu: ja bolševisms savos pamatos ir tik ļauns un dzīvniecisks, kā tad tas ir varējies noturēties jau sešdesmit gadu un arvien vēl turas, tad atbilde ir šāda: "Tas turas vienīgi pateicoties tam faktam, ka pie dažiem vadoņiem un indivīdiem, kas noteic cilvēku likteni, – vēl nav gluži izdzisusi dievišķā gaismiņa un cilvēciskums, ko Radītājs radīšanas aktā cilvēkā ir ielicis. Lai arī bolševisms ar savu sistēmu audzina tikai robotu – nežēlīgu kalpu, kuram ir jāuzceļ komūnisms, tad tomēr tas nav spējis pilnīgi pārveidot cilvēka dabu. Cilvēka daba pašā būtībā paliek negrozīta. Lisenko gan domāja ar chimisku vielu palīdzību embreja stāvoklī varēs ievirzīt un notiekt indivīda pārlicību, resp. cilvēks jau dzimtu kā komūnists un nekā cits. Bet tā teorija sabruka un tagad paši bolševiki skaita Lisenko par šarlatanu. Arī tas fakts ir jāņem vērā, ka ļoti daudzi komūnistu netic komūnismam un uzskata to par cilvēku apmānīšanu.

Katra dvēsele pēc dabas ir kristīga un slāpst pēc Dieva, un bolševiki savā dvēselē ir nelaimīgi cilvēki. Viņu tragēdiju ir izteicis viens bolševiks jau revolūcijas sākumā, sarunā ar kādu ticīgu cilvēku: "Jūs esat mierīgi, jo jūs zināt, kas jūs pēc nāves sagaida. Es zinu, ka tur nekā nav, bet taisni tas baismīgais nekā mani biedē!"

Tā saukto "Kultūras sakaru" meklēšana ar okupēto dzimteni ir sadarbība ar okupācijas režīmu un atbalsts tagad valdošajam okupācijas režīmam. Jo taču zināms fakts, ka tie, kas drīkst runāt turienes kultūras vārdā un kas drīkst izbraukt uz ārzemēm un uzstāties kā okupētās dzimtenes kultūras pārstāvji, ir valdības labi samaksāti ierēdņi. Tie kalpo okupācijas varas propagandai. Un tie, kas gribētu paust brīvu domu un latviešu kristīgi nacionālu kultūru, ir apklusināti un iebiedēti. Tie nevar brīvi uzstāties dzimtenē, ne arī izbraukt uz ārzemēm. Bolševiku valdībai ir vesels štāts labi algotu propagandistu – dzejnieku un rakstnieku, kas ar valdības atbalstu ceļo pa ārzemēm, uz visādām miera misijām un lasa savas peršas par tautu brālību, bet, bolševiki pa to starpu tikai bruņojas vispasaules iekarošanai.

Prof. Dr. L. Latkovskis, Sr.

Par autoru

LEONARDS LATKOVSKIS dzimis 1905. g. 14. sept. Varakļānu pagastā. Beidzis Latvijas universitāti ar mag. phil. gradu. Strādājis par skolotāju Pļaviņu un Aglonas ģimnazijās. Bijis Kārsavas ģimnazijas direktors. Lektors Latvijas universitātē. Vācijā bēgļu gaitās bijis nometnes vadītājs. Kopš 1951. g. ir koledžas mācības spēks Luisvilē, Ky. 1976. g. viņam piešķirts Dr. h. c. grāds. Sarakstījis vairākas grāmatas; publicējis simtiem rakstu un pētījumu dažādos izdevumos. Izcils valodnieks, zinātnieks, pilnīgi parvalda vairāk kā 12 valodas, to starpā arī senebreju un sengrieķu.

Cerības un vilšanās

Kad otrā pasaules karā sakautā un drupās sagrautā Vācija kapitulēja, tai līdzī padevās arī kara laikā neuzvarētais pēdējais Latvijas krasts – Kurzemes cietoksnis.

Kalendārs toreiz rādīja 1945. gada 8. maiju...

Bija apkļusis lielgabalu troksnis, izkļūduši pulvera mākoņi un uzausa skaists, saulains maija rīts ar daudzsolosām cerībām...

Daudziem tā bija prieka un gaviļu diena. Tiem acīs mirdzēja prieka asaras un reibuma skurbumā tie apkampās un dejoja ielās un steidzās izpaust savu prieku par mieru, brīvību, cerībām un laimi, kas pēc viņu domām sagaidīja pasauli...

Arī latviešiem šai dienā, vienalga kur viņi neatradās, – dzimtenē vai svešumā, bēgļu gaitās, asaras bija acīs. Bet tās nebija prieka asaras. – Tās bija smagu nopūtu, nezināmas nākotnes, smaga likteņa asaras.

Kamēr vēl Kurzeme turējās, latviešu sirdīs dzīva bija cerība, – cerība, ka kautkas vēl notiks, ka Kurzemīte, dievzemīte, – brīvās tautas auklētāja, arī šoreiz izauklēs brīvu Latviju.

Daudzi bija pārliecībā, ka cīņa nepaliks velta, ka taisnība, ka labais taču uzvarēs, ka angļi-amerikāņi un zviedri, nepieļaus Latvijai nogrimt tumšā nebrīvības naktī...

Bet drīz vien pierādījās, ka tās bija tikai naivas ilūzijas, sapņi un iedomāta vēlēšanās, sevis mierināšanai.

Reālītātes bija pavisam citādas. Latvieši ir sapņotāji. Bet reālpolitiku nevar celt uz sapņiem.

Diemžēl, neviens no šiem skaistiem mērķiem nepiepildījās. Izrādījās, ka Atlantijas charta par brīvības atdošanu visām tautām un valstīm, kam tā laupīta ar varu, kam ticējām arī mēs, kam ticēja mūsu cīnītāji Kurzemes kauju laikā un atdeva savas dzīvības par šo mērķi, – nemaz nebija domāta Baltijas valstīm.

Dzīves reālītātes mūs mācīja, ka politikā nav ne draugu, ne ienaidnieku, – ir tikai uz laiku sabiedrotie vai pretinieki, kad intereses vai apstākļi to prasa. Un nav valstu, kas cīnītos par citu tautu brīvību, ja to neprasa viņu pašu vitālās intereses, kā tas bija Rietumu sabiedrotiem Baltijas telpā pēc pirmā pasaules kara, un citur.

Tāpēc arī 8. maija dienu vēl šodien pasaule atzīmē ar dalītām jūtām. Daži to uzskata par lielu uzvaru un gaviļu dienu, kamēr citiem, arī latviešiem, tā nesagādā prieku, jo tā neatnesa mūsu tautai cerēto brīvību un neatkarību mūsu valstij.

Šai dienā mēs gadu no gada pieminām savus varoņus, viņu upurus, drosmi un varonību, ar kādu tie stāvēja piespiesti pie jūras – likteņa, ienaidnieka un neziņas priekšā.

Tie ar savu varonību un upurēšanos radīja leģendas un augstākās varonības piemērus, ko apdziedājuši mūsu dzejnieki, ko aprīņojusi mūsu tauta, kam mūsu rakstnieki veltījuši visskaistākos vārdus un kas pelnījuši vislielāko pateicību no visas latviešu tautas, un kuru upuri nepaliks velti, bet reiz nāks Latvijas brīvības diena, un tā būs arī varoņu augšāmcelšanās diena.

A. Raidonis

ČIKĀGAS LATVIEŠU EV. LUT. MIERA DRAUDZE

9000 S. Menard Ave., Oak Lawn, Illinois 60453
Dievkalpojumi katrā mēneša 3. svētdienā, plkst. 13.00
Draudzes mācītājs Alfrēds Sudārs, 1030 S. 30th Ave.
Bellwood, IL 60104, tālr.: 544-5044

Dziesmu draugi aizsaulē

Dziedot dzimu, dziedot augu,
Dziedot mūžu nodzīvoju. (T. dz.)

6. aprīļa priekšpusdienā Čikāgas latviešus satrauca sēru ziņa, ka 5. aprīlī Viskonsinā, braucot mājās no Brusubārdas koņa mēģinājuma, auto sadursmē nogalināti agrākie čikāgieši - Ansis un Irma Silti.

Ansis Silts dzimis 1901. g. 6. jūnijā Nīcas pag. un Irma Silts dzimusi 1904. g. 28. dec., Liepājā. Abi iepazinušies Nīcas pagastā un ap 1930. g. noslēguši mūža draudzību, pēc kam pārcēlušies uz Liepāju, kur strādājuši kā ierēdņi.

1944. g. rudenī atstāja degošo Kurzemes krastu, zvejnīka laivā pārbēgot uz Zviedriju. Pēc tur pavadītiem 9 gadiem, ieradās Čikāgā, kur ar darbu un centību drīz tika pie savas mājas Meivudā. Aizejot pensijā, pārcēlās uz savu īpašumu Viskonsinā, pie Vēja ezera, jo abi milēja ūdeņus un makšķerēšanu.

Silti bija lieli dziesmu mīļotāji. Dziedāja koņos - Liepājā, Zviedrijā, Čikāgā un Milvokos. Braucot mājup no koņa mēģinājuma, liktenīgā auto sadursmē, beidzās viņu šīs zemes dzīve. Liktenis nebija lēmis abiem piedalīties drīzumā paredzētā koņa koncertā.

V. Riekstiņa

Jāni
Bokalderu
pieminot

Pēc ilgas un grūtas slimošanas, 31. martā, 57 g. v., Minesotā, mūžībā aizgāja Jānis Bokalders.

Viņš dzimis 1921. g. 11. martā. Kaņa beigas sagaidījis Vācijā. Lielāko tiesu bijis Hersbrukas nometnē, kur aktīvi piedalījies sporta dzīvē, sevišķi volejbolā un vieglatlētikā. Latvijā iesāktās studijas nobeidz Vācijā - Štutgartes tehnisko augstskolu kā elektrotehnikas inženieris. Amerikā ieceļojis, sākumā dzīvo Misisipi pavalstī, bet 1950. g. ierodas Čikāgā. Te viņš piedalās sabiedriskā dzīvē un 1951. g. ir viens no Čikāgas Latviešu Kluba Sporta kopas dibinātājiem un tās pirmais sekretārs. 1952. g. Čikāgā notika pirmais Vidienes volejbola turnīrs, pēc tam Bokalderu ievēl par Vidienes Informācijas Centra vadītāju. 1953. gada 30. maijā Čikāgā, pirmo dziesmu svētku laikā, nodibina Vidējo valstu latviešu sporta pārvaldi un Jāni Bokalderu ievēlēja par tās priekšnieku. Ja vēl tagad VVLSP var veiksmīgi darboties un joprojām augt, tad tas ir arī Jāņa nopelns. 1954. g. nodibinoties Amerikas Latviešu Apvienības Sporta un Fiziskās audzināšanas birojam, viņš bija viens no tās vicepriekšsēžiem. Par sporta organizēšanas un va-

dīšanas darbu apbalvots ar Sporta Padomes brīvajā pasaulē lielo nozīmi.

1958. g. J. Bokalders bija viens no inženieru biedrības dibinātājiem Čikāgā un tās pagaidu priekšnieks, tāpat bija izpalīdzīgs Čikāgas latviešu biedrības dzīvē.

Maizes darbā izmantoja savas augstskolas zināšanas, vēlāk vadot pats savu uzņēmumu. Ja pēdējā laikā viņu mazāk redzējām Čikāgas sabiedrībā, tad tur bija vainīga ilgstošā slimība.

Viņa pāragro aiziešanu skumjās piemin Vidējo valstu sporta pārvaldes valde un sportisti.

I. Dumpis

Draudzīgā aicinājuma sarīkojums Kr. Barona skolā

Kr. Barona skolas Draudzīgā aicinājuma sarīkojums notika 1978. g. 29. janvārī, Ciānas draudzes telpās. To vadīja skolas vecāku padomes priekšnieki I. Antēns un I. Freimanis. Sarīkojumu atklājot, skolas pr-ks Dr. A. Albertiņš iepazīstināja klātesošos ar Kr. Barona ģimnazijas skolotāju prof. P. Anstratu, kurš referēja par Draudzīgo aicinājumu. Referents izcēla privilēģijas, ko dod vairāku valodu zināšanas. Ar katru jaunu valodu, ko protam, rodas mums iespēja iedziļināties un labāk saprast šīs tautas kultūru un cilvēkus.

Prof. P. Anstrata referātam sekoja apsveicēju rinda, kuŗa pierādīja, ka skolai ir atbalsts Čikāgas latviešu sabiedrībā, un, ka prezidenta Kārļa Ulmaņa ierosinājums atcerēties savu skolu, nav aizmirsts. Sekojot Draudzīgam aicinājumam, Kr. Barona skolu atcerējās ar apsveikumiem, laba vēlējumiem un aploksnēm Čikāgas latviešu draudzes, organizācijas un tautieši ar naudas un grāmatu dāvinājumiem.

Sevišķi lielu prieku Kr. Barona skolai sagādāja A. Lielozola kundzes bagātīgais grāmatu krājums, kuŗu viņa dāvināja Kr. Barona skolai sava vīra, skolotāja un skolas pārziņa, Kristapa Lielozola piemiņai.

Sarīkojums lieku reizi pierādīja, ka Čikāgas latviešu sabiedrība turpina atbalstīt Kr. Barona skolu gan naudas, gan grāmatu ziedojumiem, par ko skola izsaka sirsnīgu pateicību.

RR

Mūzeju Gaŗezerā

Divi gadi atpakaļ rakstnieks Jānis Klīdzējs bija ierosinājis savākt \$1000 balvu rakstniecei Zentai Mauriņai, ar tālāku iecerī noorganizēt Zentas Mauriņas mūzeju.

Pēc preses informācijas, 1976. gadā rakstniecei Zentai Mauriņai izmaksāti balvā \$ 8000 un 1977. g. - \$1000.-

Nupat paplašināta Z. Mauriņas fonda valde, un par revidentu pieaicināts J. Grodnis. Ja jau ir iecerēts noorganizēt Zentas Mauriņas mūzeju, šķiet, Z. M. Fonds būtu in-korporējams un rodama vieta Z. Mauriņas mūzejam.

No ģeogrāfiskā un latviešu apgrozības viedokļa, Z. M. mūzejam vispiemērotākā vieta būtu Gaŗezers. Tas atrodas Amerikas vidienē, kur latviešu apgrozība ir vislielākā. Tomēr piemērotāk būtu nevis tieši Gaŗezera īpašums, bet gan Gaŗezera latviešu apbūves centrs "Latvija", kuŗš piekļaujas Ziemeļvakaros Gaŗezeram. Tas domāts tāpēc, ka no juridiskā viedokļa pēc statūtiem Gaŗezers pieder 155 latviešu draudzēm un organizācijām. Paju turētājas tiesīgas lemt par Gaŗezera likvidēšanu, līdz ar ko "likvidācijai" būtu padots arī Z. Mauriņas mūzejs.

Ierīkojot Zentas Mauriņas mūzeju Gaŗezera latviešu pagastā, rastos lielāka dzīvība arī Gaŗezerā, jo tas vairāk pievilktu latviešus iegriezties šai lielajā sab. centrā.

Jānis Dimants, Sr.

Mūsu laime un filozofija

(Nobeigums)

Vesela prāta priekšā kļūst skaidra materiālo vērtību nozīme. Filozofija mums pierāda, ka cilvēks ir augstāks par materiālo pasauli; viņš ir tās kronis. Šīn pasaulē atrodami materiālā ķermeņa dēļ, kas ir trausls jeb kontingents kā katra materiāla lieta. Tas ir mirstīgs. Materiālo pasauli mēs izmantojam savām vajadzībām, to sev pakļaujam, valdām par to. Filozofija nenosoda materiālās vērtības, bet tām ierāda savu īsto vietu, nepakļaujot cilvēku teknikai, ekonomijai, bet otrādi, pakļaujot materiālās vērtības cilvēkam kā augstākai vērtībai. Aplami ir uzskatīt cilvēku par tīri fizisku būtni, kas vērtētu tikai to, ko var ēst, dzert, pārdot, pirkt, likt kabatā. Pateicoties savam garam, cilvēks paceļas pāri dzīvniekam un visai materiālai pasaulei un labi jūtas tikai augstāku vērtību pasaulē. Tāpēc arī filozofija asi nosoda kā ļoti necilvēcisku kā komūnismu, tā arī rietumu materiālismu.

Tā nu pārejam no mūsu zemākām vērtībām uz pašu iekšējo cilvēka vērtību pasauli. Ja prātojam filozofiski par eksistējošo cilvēku, tad viņā atrodam prātu, gribu, brīvību, sirdsapziņu, kas ir augstas vērtības. Ar prātu tiekam klāt lietu būtībām, reflektējam, pazīstam domas, spriežam, darām slēdzienus, radām zinātņi, mākslu u.t.t. Lūk, noliedzamas dotības jeb fakti, kas liecina skaidri, tāpat kā brīvās gribas un sirdsapziņas akti, ka mēs nesam sevī nemateriālu pasauli, kas būtīgi ir pavisam citāda par matēriju, ir augstāka, varenāka, pilnīgāka. Tāpēc arī šī pasaule ir iekšēji neatkarīga no matērijas. Tā ir tīri garīga. Šī plašā un garīgā mūsu prāta, gribas un sirdsapziņas pasaule ir zinātniski jāizskaidro, balstoties uz cēlonības un citiem patiesības pazišanas principiem. Matērija to visu nevar dot, jo matērija var dot tikai materiālo, bet ne nemateriālo, proti, garīgos: prāta, gribas un sirdsapziņas aktus un līdz ar to prātu, gribu, sirdsapziņu, kam ir pilnīgi garīga daba. Tas viss nevar nekādi sakņoties matērijā, jo nekas nevar dot to, kā tam nav un kā tam arī nevar būt. Tātad, ir jāslēdz ar visu drošību, ka cilvēkā ir garīgas dabas substanciāla realitāte, proti, dvēsele, kas dod esamību mūsu prātam, gribai, sirdsapziņai un visiem to garīgiem aktiem, kā arī dzīvību mūsu ķermenim. Tāpēc arī dvēsele ir liela mūsu iekšēja vērtība, ir vērtību vērtība jeb pamatvērtība.

Būdana garīga, dvēsele nesatāv no kvantitatīvām daļām. Būdana garīga, tā iekšēji nav atkarīga no matērijas savā esmē. Tāpēc dvēsele neiet bojā, kad cilvēks mirst. Tā turpina savu garīgo dzīvi, proti, tā ir nemirstīga un līdz ar to tā ir mūžīgā vērtība.

Garīgā dvēsele ir substanciālā vienībā ar mūsu ķermeni. Tāpēc mēs, sastāvēdami no dvēseles un miesas, esam cilvēki un dzīvojam, darbojamies kā cilvēki, nesam sevī personas vērtību, kas urbjas transcendentāli mūžībā.

Lūk, mūsu milzīgais lielums, mūsu pārkums par visu materiālo pasauli, mūsu nesalīdzināmā vērtība! Katrs mēs sevī esam vairāk vērtīgs nekā viss pasaules zelts kopā ņemts, jo esam par visas materiālās pasaules visaugstāko būtni, kas kā vērtība pakārtojas vienīgi Dievam, kā visaugstākai cilvēka vērtībai.

Tā nu dziļā draudzībā ar Dievu, tikumiskā dzīvē mēs varam gūt savu personīgo laimi virs zemes. Bet tā var būtu tikai relatīva, jo ciešanas, slimības un nāve rāda, ka cilvēks virs zemes nevar piepildīt savas laimes slāpes. Te absolūtā laime nav atrodama. Tāpēc filozofija nosoda marksistu "paradīzi" virs zemes.

Cilvēkam ir arī sabiedriska vērtība, jo viņš pēc savas dabas ir sabiedriska būtne. Tā rodas vispirms ģimeņe, kas ir par sociālo pamatvērtību. Ģimeņu sabiedriskā vērtība gūst jaunas proporcijas, kad tām, dzīvojot savā teritorijā, ir kopēja vēsture, valoda, kultūra. Tā tās veido nacionālu kopību, tautu, valsti. Līdz ar to rodas jauna sociāla vērtība – dzimtene, tēvzeme ar saviem ideāliem, organizācijām, ar savām brīvības un neatkarības prasībām, kopojojot un attīstot nacionālo vērtību pasauli. Ja šodien mēs esam zaudējuši savas tautas brīvību, tad vēl neesam zaudējuši visu, jo vēl dzīvo latviešu ģimenes, kam pašreizējā latviešu sabiedriskā dzīvē ir milzīga vērtība. No mūsu ģimeņu tikumības, iekšējā stipruma un veselīguma ir atkarīga visas mūsu tautas nākotne, mūsu nacionālā atdzimšana.

Bet te nu ir jāpasaka, ka cilvēka sabiedriskā vērtība aug ne tikai, kad viņš apzinās par savu piederību savai ģimenei un savai tautai, bet arī, ja viņš godīgi iedzīvojas jaunā vidē savos trimdas apstākļos, ieiet apzinīgi plašajā starptautiskā sabiedrībā, jūt sevī visas cilvēces sastāvdaļas vērtību. Savas prātīgās cilvēka dabas, savas kopējās piederības visvarenajam Radītājam un sava kopējā beidzamā mērķa dēļ, mēs veidojam lielo vispasaules sabiedrību, starptautisko brālību.

Lūk, šie ir mūsu sabiedriskās dzīves tuvie un tālie vērtību riņķi, kuŗu ielenkumā mums ir iespēja attīstīties arī trimdas apstākļos. Mums šinīs pašos apstākļos ir arī pienākums sadarboties ar saviem tuvākiem vairākās plāksnēs, lai arī citi gūtu no mums vērtību svētību. Bet šī līdzsvarotā sabiedrisko vērtību filozofiskā uztvere patūrēs savas istās dimensijas un plauks, ja cilvēks tiks uzskatīts kā pamatvērtība un mērķis, bet ne kā izmantojamais līdzeklis.

Šī humānā uztvere un tās īstenošana cilvēku savstarpējos sakaros rada virs zemes sociālo laimi. Tas tomēr, tāpat, kā personīgai laimei virs zemes nepiemīt absolūts, bet relatīvs raksturs. Absolūtā laime pastāv vienīgi Dieva, kā visaugstākās vērtības iemantošanā. Tā nu redzam, ka cilvēka laime ir daudzplāksnīga un rod savu pilnvērtību pēc nāves.

Tā nu atbildējam īsumā uz dziļo jautājumu par mūsu un mūsdienu vērtībām trimdā, un līdz ar to uz jautājumu par mūsu relatīvo laimi virs zemes. Šis jautājums, kā jau bija minēts, ir mūsu visu problēmu pamatos un labi izraisīts apgaismo gaiši visas mūsu grūtības. Tā nu rodas īsa trimdas latviešu dzīves filozofija. To varam nosaukt par latviešu pilnības jeb laimes filozofiju, kas izpaužas mūsu iekšējās brīvības iemantošanā un ieslēdz mūsu sabiedriskās vērtības, to vidū vispirms vienību trimdas dzīvē un mūsu dzimtenes brīvības atgūšanas centienu lielo vērtību. Filozofija to visu apgaismo skaidri un dziļi. Tā nenoraida to lielo gaismu un līdz ar to pārdabisko vērtību, kas nāk kā milzīgs dāvājums no Kristus atklāsmes un paceļ mūsu prāta vērtību apgaismojumus dievišķos augstumos. Šī kristīgā vērtību filozofija, piemērota mūsu trimdas apstākļiem, prasa no mums, lai mēs tanī iedziļinātos arvien vairāk no teorētiskā un praktiskā redzes viedokļa un būtu darbīgi savā latviskā dziļdomībā, kā arī dziļdomīgi, plašdomīgi un tāldomīgi savā tautiskā darbībā.

Prof. Dr. St. L ad u s ā n s, S J.

ĪESTĀSIMIES PAR GUNĀRA RODES UN VIKTORA
KALNIŅA IZLAIŠANU NO OKUPĒTĀS DZIMTENES!
Mums ir bijuši panākumi un tie neizpaliks arī šoreiz!

Kurzeme vēl turas!

"Kurzeme vēl turas!" bija sveiciens satiekoties latviešu bēgļiem un karavīriem Vācijā.

"Kurzeme vēl turas!" bija kaujas sauciens un solījums darīt visu iespējamo, lai Kurzeme vēl turētos, jo Kurzeme bija pēdējais cerību bastions un tilta gala pozīcija, no kurienes mēs toreiz cerējām un sagaidījām Latvijas atbrīvošanu.

Daudz Vidzemes un Latgales bēgļu uzturējās Kurzemē un izvairījās no braukšanas uz Vāciju, kaut gan tāda iespēja pastāvēja, bet netika pilnīgi izmantota, jo toreiz mēs cerējām, ka atkal drīz tiksīm atpakaļ mājās. Kamēr zem kājām bija Latvijas zeme, un kamēr mēs vēl elpojām Latvijas gaisu, — mums bija vēl arī cerības...

Kurzemes liktenis netika izšķirts kaujas laukā, bet to uguns un asiņu sārtā nolika tuvredzīgie pasaules varenie. Vienā lielkaujā pēc otras izšķīda padomju tanku un kājnieku divīzijas pret vācu un latviešu karavīru varonību un upurēšanās gatavību. Jau sen nolīdzinātas kapenes pie Lestenes, Džūkstes, Saldus un citur, kuņas pildīja latvju dēlu augumi, kas "locīties neprata, tik lūzt." Tikai atšķirībā no pirmā pasaules kara, viņu varonību necildināja belģu dzejnieks, un rietumu sabiedrotie bija aizmirsuši kādreiz par latviešiem teiktos vārdus: "Tautai, kuņai ir tik varonīgi karavīri, ir tiesības uz savu valsti."

Kara pēdējās dienās Kurzemē nodibinājās Latvijas pagaidu valdība. Tās izmisīgie lūgumi un mēģinājumi panākt izņēmuma stāvokli Kurzemei, un reizē ar to nodrošināt cerības uz Latvijas atbrīvošanu, netika uzklauti.

1945. g. 8. maijā plkst. 14.00 kapitulēja vācu bruņotie spēki Kurzemē, un līdz ar tiem bija spiestas arī latviešu vienības. Krievu gūstā aizsoļoja gaņas kara gūstekņu un apcietināto iedzīvotāju kolonnas. Krievu karaspēks un administrācija izdarīja Kurzemes "tīrīšanu" — asiņu, asaru, uguns un vaidu pavadīti.

Tomēr daļa latviešu karavīru aizgāja Kurzemes mežos un turpināja cīņu vēl ilgi pēc kapitulācijas. Nelielām grupiņām pat izdevās vēlāk sasniegt Rietumus vai nokļūt Zviedrijas krastā.

Asinis un asarās tālumā saredzu Kurzemes krastu, kaut gadu tecējumā sāk aizdzīt rētas un izbālēt atmiņas...

Kurzeme, Kurzeme, ticīgā, brīvības gaisa
mums slāpa, —

Bēgdams es skatos un novēršos —
paliec kā degoša lāpa.

(Andr. Eglītis)

R. Salenieks

AIZVESTO PIEMIŅAS DIENĀ — 14. jūnijā notiks kopējs dievkalpojums un vainaga nolikšana (sestdien, 11. jūnijā) Čikāgas pilsētas centrā (Civic Plaza) pie mūžīgās uguns. Agrāk iecerētais laicīgais akts Latviešu namā nenotiks, kāpēc arī paredzētais runātājs Dr. L. Lukss Čikāgā šoreiz nebūs.

Legiona dienā

(DV Centrālās Valdes loc. J. Utināna runa 1978. g. 11. martā)

Šovakar esam pulcējušies, lai uz brīdi domās aizstāgātu uz mūsu mīlo tēvzemi, pieminētu tās likteni otrā pasaules karā un tai nestos upurus.

Mums, vismaz vecākai paaudzei, no personīgiem pieredzējumiem labi zināms toreizējais stāvoklis dzimtenē un kara grūtības. Pāri visam tomēr spārņoja doma par zaudētās brīvības atgūšanu un tās nosargāšanu no otrreizējas nokļūšanas Padomju Savienības verdzībā.

Brīvība netiek dāvināta. Tā prasa augstu maksu un lielus asins upurus. Tā tas ir bijis visu tautu vēsturē un būs arī nākotnē. Arī mums toreiz nebija nekādu illūziju, ka brīvības atgūšana un tās nosargāšana prasīs lielus zaudējumus un asins upurus.

Tomēr mūsu cerībām bija pamats, jo Latviešu legions, kaut svešas zemes formās tērpts, savās cīņās bija savas tautas visspilgtākais tēvzemes mīlestības, pašreizējās un varonības apliecinājums. Daudzas kauju vietas liecina par latviešu karavīru varonīgām cīņām. Nav svarīgas cīņu vietas, vai tās bija pie Ļeņingradas, Volchovā, Veļikajas, Opočkas, Vidzemē, Kurzemē vai Pomerānijā. Legionāri gāja savu tēvu — strēlnieku un Latvijas atbrīvošanas kara dalībnieku pēdās, jo cīņu vadošā doma un gala mērķis bija viens — brīva latviešu zeme un tauta. Šim mērķim tika ziedotas daudzu latvju dēlu asinis un dzīvības. Šie upuri pieminēšanu pelnījuši. Daugavas Vanagu organizācija tam atradusi ļoti nozīmīgu dienu, proti, kad abas Legiona divīzijas — 15. un 19. — pirmo reizi kara laukā vienkopus, pašu latviešu tiešā vadībā, ar panākumiem izcīnīja lielo atvairis kauju Veļikajas upes krastos.

Ienaidnieks varēja agrāk negaidīti pārsteigt un iekļūt mūsu zemē, tā laupot daudziem no mums izklūšanu brīvībā. Ar laiku tas aizmirstas, sevišķi dzīvojot labos apstākļos. Mums neatliek laika apmeklēt šādas atceres, vai pat paskatīties vēsturē, kas noticis ar lielām, varenām, vecām kultūras tautām, varoņu kultam zūdot, valsts un tauta, kaut pārticībā, baudās un dziļā mierā, morāli pagrimsst un tuvojas savai bojā ejai.

Jaunatne ir vairāk ideālisti, bet bez dzīves skolas. Te vecāku pienākums būt izpalīdzīgiem pareizas kritikas pielietošanā. Te redzam Solženicina darbā "Gulaga Archipelags" aprakstā par trimdā izaugušajiem krievu jauniešiem, kas neticot savu vecāku pieredzes stāstījumiem, ar īstenību paši iepazīstas tikai Gulaga iestādījumos.

Katra tauta grib redzēt savas nākošās audzes dzīves ceļus gaišus. Ka jaunatnei trūkst pieredzes, ka dažas izdarības var pārsteigt un mulsināt, J. Utināns minēja pāris piemērus no Čikāgas dzīves pag. gada rudenī, kad no dzimtenes bija ieradies dzejnieks Ziedonis. Izteikta jauniešu atzinība, sarīkojumā pat divreiz pasniedzot ziedus. Viņa nopelnus atzinusi arī komunistu vadība Rīgā, piešķirot viņam Tautas dzejnieka goda nosaukumu, par ko ziņo "Cīņa" 258. numurā.

Pagājušajā septembrī Čikāgā ciemojās 14 Kultūras sakaru komitejas sūtīti dažādu profesiju pārstāvji. Ciemošanās atspoguļojās ciemiņu interviju rindās, kas publicētas izdevumā "Padomju jaunatne," 1. nov. 216. numurā. Tur teikts: "Čikāgā notika ASV un PSRS draudzības b-bas kongress, kurā mēs piedalījāmies un sniedzām savus priekšnesumus. Tāpat tikšanās ar svešatnes tautiešiem Čikāgā izvērtās ļoti sirsnīga. Uz to bija pulcējušies apm. 300 cilvēku (Bet cik ir šovakar? jautāja runātājs). Čikāgā ir daudz progresīvi noskaņotu jauniešu. Viņi vīpsnā par vecākās paaudzes neuzticības pilno, pat naidīgo attieksmi pret dzīvi dzimtenē. Redzējam kādu vīru, kas stāvēja pie ieejas namā, kur notika mūsu delegācijai veltītais sarīkojums. Viņš bija apliecinis sev važas un nesa pretpadomju plakātu. Bet iekšā viņu nelaida."

Šie ir divi raksturīgi gadījumi. Pagājušajā gadā Čikāgā notika nacionāli-politisku referātu cikls. Maz tur tika redzēti jaunās paaudzes pārstāvji, nemaz nerunājot par kādu ziedu pasniegšanu referentiem. Mēs negribam apšaubīt mūsu jaunatnes tēvzemes mīlestību un ilgas pēc brīvības, bet mūs mulšina dažu nosliece un ieņemtais virziens. Mūsu vecākās paaudzes uzdevums ir pasargāt jaunāko paa-

dzi no nokļūšanas uz nepareizā ceļa, tā nodrošinot mūsu darba turpinātājus – tautas brīvības atgūšanai.

Šodien, pieminot mūsu cīnītājus, apņemsimies būt viņu nopelnu cienīgi. Cīņā par tautas brīvību visi varam pielikt savu roku. Daudzi un dažādi veidi kā to darīt, neprasa asins upuri. Ja mūsu jauno paaudzi ievadīsim pareizās sliedēs, neatstāsīm nomaļus mūsu darba turpinātājus, tad ar to būs arī mūsu nesto upuri atzišana un mūsu cīnītāju pieminēšana.

Atreferējis A. Zaube

DAUGAVAS VANAGI, SASAUKSIMIES!

KURZEMES CIETOKŠŅA ATCEREI

Kaut pagājuši jau 33 gadi no šīs lielās traģēdijas, tomēr tuvojoties šim laikam ir vērts atcerēties to lielo nozīmi, latviešu karavīru neizsīkstošo cīņas spar un izturību, ko veica cīnītāji Kurzemē. Jo bieži vien cīnoties pret ārkārtīgi lielo pārspēku, kā 1:30, mūsu karavīri atvairīja sešas lielkaujas un palika neuzvarēti. Kādreizējās kapu vietas un piemiņas zīmes ir novākusī Padomju vara un Kurzemē ir nolīdzināti varoņu kapi. Pateicoties mūsu leģionāriem, mēs šeit svešumā, vēl varam atcerēties un pieminēt Kurzemi tādu, kādu to atstājām 1945. g. maijā, mūsu tautas traģēdijas un cerību zemi.

Kad Kurzemes traģēdijas liktenīgā stunda bija sīta, bet kautkur Abavas mežainajos krastos latviešu vīri vēl dziedāja "Dievs, svētī Latviju!" un majors Reinholds teica saviem cīņu vīriem: "Paliksim uzticīgi Latvijai un saviem kritušajiem cīņu biedriem!" Tādēļ arī Čikāgas DV Apvienība, kā ikgadus, rīko Kurzemes kapitulācijai veltītu atceri, kuŗa notiks 7. maijā plkst. 6:30 vakarā, – Latviešu namā. Svētbrīdi vadīs māc. V. Vārsbergs, bet runu teiks māc. M. Ķirsons. Tam sekos mūzikāli-vokāli priekšnesumi. Noslēgumā uz kavēšanās pie vanadžu sarūpētā kafijas galdā. Ieeja uz aktu un priekšnesumiem \$2.- Invalīdiem un skolniekiem ieeja brīva.

Nemot vērā šo traģēdiju un notikumus, mūsu svēts pienākums ir atcerēties un pieminēt tos, kas savas dzīvības atdevuši, kā arī tos, kas vēl dzīvi palikuši.

5. maijā plkst. 10.00 vakarā būs arī latviešu radoraidījumā Kurzemes kapitulācijai veltīta piemērota programma.

A. KANDROVIČAM 65 MŪŽA GADI

Vienam no pazīstamākiem Čikāgas sabiedriskiem darbiniekiem un Daugavas Vanagu apvienības biedram Aleksandram Kandrovičam 31. maijā apritēs 65 mūža gadi. Jubilārs dzimis 1913. gadā, Skaistkalnes pag., Bauskas apr. Beidzis Bauskas vidusskolu un skolotāju institūtu Jelgavā. Obligāto kuŗa dienestu pildījis Smagās artilērijas pulkā. Piedalījies otrā pasaules kuŗā, sākumā vācu vienībā, vēlāk 15. divīzijā.

Vācijā bēgļu gaitas vadījis Virburgas nometnē. 1950. gadā ieceltojis ASV un apmeties Čikāgā. Te viņš aktīvi piedalās sabiedriskā darbā, pildot dažādus amatus Latviešu biedrībā, Latviešu nama komitejā, Pļinojas latv. kredītsabiedrībā, Čikāgas Latv. Organizāciju Apvienībā, Z-Amerikas novusa savienībā, Brīvās pasaules sporta padomē, Konkordijā Valdemārija u. c. Pieder Sv. Pāvila draudzei.

No DV apvienības viņam piešķirts DV Mēnešraksta 1. gada abonements.

Vēlam vēl daudz raženu gadu! A. Zaube

PAVASARA BALLE

Čikāgas Vanadžu kopa rīko 20. maijā plkst. 7.30 vak. Latviešu nama Viestura zālē

"PAVASARA BALLI"

PROGRAMMĀ: A. Brigaderes "Čaukstenes", – Kr. Barona skolas audzēkņu izpildījumā, režisores M. Antēnas iestudējumā.

Dejā – labākam valša pārim un modernās dejas pārim – godalgas. Spēlēs E. Jansona deju kapella.

Piedalīšanās, ieskaitot vakariņas, \$10 no personas.

Pieteikties līdz 18. maijam kasieri E. Iesalnieks,

tāl. 545-2118.

Visus laipni ielūdz,
VANADŽU KOPA

31. martā, Čikāgas DV apvienības rīkotajā biedru vakarā bija ieradušies 40 dalībnieku, kas ar lielu interesi noskatījās slaidītes par Amerikas kuŗa akadēmiju – West Pointā. Tās rādīja un paskaidroja Sv. Pāvila draudzes prieks J. Baumanis, kuŗa dēls Aivars beidzis minēto akadēmiju un pašreiz atrodas dienesta pienākumos Korejā.

Pēc referāta sekoja pārrunas pie vanadžu sarūpētām vakariņām.
A. Zaube

Par Latvijas rītausmas krāsu

Ziemeļkalifornijas tautietis Dr. J. Trapāns, viesodamies Čikāgā, sava referāta beigās (skat. Č. Z. marta num.) teicis, ka arī pēc politiskām pārmaiņām, "Latvija būs diezgan sarkana un sociālistiska." Ar to ir pateikts arī tas, ka Latvija ir sarkana un tāda paliks arī turpmāk, tāpēc velti cīnīties un cerēt par citādu Latviju. Tā ir gluži tā pati doma, ko pauž Latvijas komūnistiskā okupācijas vara, vienmēr uzsverot, ka "vēstures mēslainē izmestie klaida latviešu barveži, kā kranči var riet cik grib, Latvija uz mūžīgiem laikiem būs komūnistiski sociālistiska republika brālīgajā Padomju Savienībā."

Pašreiz mūsu trimdas sabiedriski politiskā dzīvē, tāpat kā lielajā politikā, ir izveidojušies divi pretēji novirzieni. Viens iestājas par samierināšanos ar komūnistu okupācijas varu Latvijā un domā, ka ir tikai jāsāk sadarbošanās ar okupācijas varas iestādēm un to funkcionāriem. Tiek ieteikts latviešiem vairāk iestāties komūnistu partijā, lai tā iegūtu lielākas iespējas darba karjērā, saņemtu lielāku algu un iegūtu lielāku noteikšanu.

Šī virziena aktivisti ir ieguvuši apzīmējumus "kultūrsakarnieki vai pakalpiņi", jo viņi veicina čekas radītās "Kultūras sakaru komitejas" aktivitātes trimdā, apkalpojot un izkārtojot šīs komitejas uz trimdu sūtītiem funkcionāriem publiskas uzstāšanās iespējas un viesošanās trimdnieku mājās.

Salīdzinot kultūrsakarnieku paustās domas un uzskatus ar tām, ko pauž okupētās Latvijas prese un radio, kā arī trimdniekiem domātais izdevums "Dzimtenes balss", varam konstatēt, ka kultūrsakarniekiem nav nevienas oriģinālas idejas un savas domas. Viņi tikai dažādās variācijās, ar mazām atšķirīgām niansēm, "atgremo" to, ko pauž okupētās Latvijas komūnistiskā vara.

Pēdējā laikā sadzīvotāju virziena aktivisti – kultūrsakarnieki pastiprinātā veidā sākuši vērsties pret otra politiskā virziena uzskatiem, jo tie, pretēji viņiem, – aizstāv bezkompromisa cīņu ar komūnismu un tās okupācijas varu, ieskatot, ka politiski jācīnās, lai atkal atjaunotu brīvu neatkarīgu Latvijas valsti; ka nevaram samierināties ar varu, kas cenšas iznīcināt mūsu tautu; ka latviešu tautai nevar palīdzēt un brīvību atgūt, sadarbojoties ar okupācijas varu un atbalstot šīs varas aktivitātes, ko tā izved ar čē-

kas radītās "Kultūras sakaru komitejas" starpniecību.

Dr. J. Trapānu pazīstu, kā vienu no dedzīgākiem kultūrsakarniekiem, kuŗš "polītiskās analizēs" arvien turas uz "sociālistiskā ceļa" un pauž uzskatus, ka latviešu "reālais mērķis" pašreiz ir censties okupētai Latvijai iegūt "satelīta republikas statusu." Bet viņš nekad nepasaka, — kā tas būtu iegūstams. Viņa "analīzes" nebalstās uz pamatojumiem, bet tikai uz paša politiskās pārliecības un pieņēmumiem savu vēlmju virzienā. Tam pretī varam likt daudz spēcīgākus pieņēmumus, ka "Latvijas rītausmā" sarkanā krāsa pavisam pazudīs, jo tautas, kas tagad dzīvo sarkanā miglā, nīst to un būs izārstētas uz ilgiem laikiem.

Okupētajā Latvijā tauta nīst sarkano krāsu — komūnistisko iekārtu, un varam pieņemt, ka Latvijai kļūstot brīvai, tauta no sarkanuma būs pilnīgi izārstēta.

Teodors Sīlis, Ziemeļkalifornijā.

Radio raidījumu komiteja. No kreisas Jānis Plūme, Jānis Vilciņš, jr., Inese Strautniece-Stokes, Ivars Švānfelds, sēž Jānis Vilciņš, sr., Māra Erkmāne un Juris Valainis. Iztrūkst Jānis Klāvs.

Foto D. Tomsons

Čikāgas latviešu radio raidījumi no WOPA raidstacijas AM viļņos 1490 maksā daudz vairāk, kā no iepriekšējās FM raidstacijas. Lūdzam tautiešus ziedot raidījumu turpināšanai.

Latv. radio raidījumu komiteja

Penionāru biedrībai jauns priekšnieks

Iliņojas latviešu pensionāru biedrības gada sapulce notika 8. martā, Čikāgas Latviešu namā. To atklāja b-bas prieks R. Kiršteins. Ar klusuma brīdi pieminēja mīrušos biedrības biedrus un valdes loc. A. Eizi. Lūgšanu teica mācītājs Stefenbergs.

Par sapulces vadītāju ievēlēja V. Zvejnieku, par sekretāri M. Baltiņu. Iepriekšējo protokolu un visus amatpersonu ziņojumus pieņēma bez iebildumiem. Tāpat arī gada pārskatu. Revīzijas komisija ziņoja, ka kase labā kārtībā un biedrības darbība bijusi sekmīga. Biedru skaits pieaudzis. Sapulce pieņēma priekšlikumu, ka valdē ar balstiesībām var piedalīties b-bas dāmu kom. pr- ce un viņas vietniece.

Pēc statūtiem pārvēlāmi bija 2 valdes locekli un viens mīrušā kasiera Eiža vietā. Ienāca priekšlikums visus trīs ievēlēt aizklātā balsošanā, uzstādot 5 kandidātus. Biedrības pr-ks R. Kiršteins savu kandidatūru noņēma. Ievēlēti tika: līdzš. valdes loc. A. Kramēns; no jauna M. Būdeniece, K. Vītols. Kandidātos — R. Baižmanis un A. Kārklīņa.

Sapulces vadītājs pateicās līdzšinējam b-bas pr-kam R. Kiršteinam par darbu un pūlēm biedrības izveidošanā un izteica nožēlu par viņa atteikšanos.

Pie dažādiem jautājumiem, kuŗu bija ļoti daudz, vislielākā vērība tika piegriesta sadarbībai ar amerikāņu pen-

sionāru b-bām, aprūpes darbu un programmu izvēli kārtējām mēneša sanāksmēm.

Sapulces vadītājs pateicās visiem par labo sadarbību. Dāmu komiteja pacienāja ar kafiju un maizītēm.

Iliņojas latv. pens. biedrība 1978. gadā darbosies šādā sastāvā: Priekšsēdis V. Zvejnieks, pr-ža vietniece un sariņojumu daļas vadītāja L. Ozoliņa, sekretārs P. Dišlers, kasiere M. Būdeniece, biedrzinis A. Kramēns, saimniecības d. vad. E. Āboliņš, kasiera pal. K. Vītols, sevišķu uzd. kārtotājs R. Līdaks. Valdes sēdēs balstiesīgi ienāk A. Markitāns, bet kandidātos R. Baižmanis un A. Kārklīņa. Biedrības dāmu komitejas saimniecības vad. E. Mengēlis atteicās; viņas vietā ienāk M. Āboliņa ar palīdzēm: E. Mengēlis, J. Rudzītis, K. Kramēns un A. Zvejnieks. Līdzšinējā teātra kopas vadītāja V. Auguste atteicās; viņas vietā paliek aktrise Z. Avotiņa-Sparinska.

V. L.

Kārtējā mēneša pensionāru sapulce notika 12. aprīlī, Latviešu namā. To atklāja pr-ks A. Zvejnieks, godinot ar klusuma brīdi mūžībā aizgājušos pensionāru b-bas biedrus. Lūgšanu teica māc. V. Vārsbergs, kuŗai sekoja viņa paša referāts par Bībeles lasīšanu. Ļoti interesantā stāstījumā māc. V. Vārsbergs apskatīja Vecās un Jaunās Derības svarīgākos notikumus.

Vairāk kā stundu ilga referāts nevienu negarlaikāja un nākošo reizi labprāt gribētu dzirdēt turpinājumu, A. Markitāne pastāstīja par pensionāriem interesējošiem jautājumiem Social Security likumos.

Sanāksmi iesāka un noslēdza ar garīgu dziesmu.

15 gadu darbības atceres koncerts

Čikāgas Daugavas Vanadžu dubultkvarteta jubilejas koncerts notika Latviešu nama Viestura zālē. Visus šos rosmes pilnos gadus neatlaidīgi un labiem panākumiem ir strādājis viņu mūzikālais vadītājs Teodors Ozoliņš. To izjutām visās skaistajās dziesmās klausoties, ko dziedātājas veica teicami. Visas 16 dziesmas rūpīgi iestudētas. Dziedāšanas stils viegls un dzidrs. Tembri izlīdzināti un labi saliedēti. Kopskaņa patikama.

Dziedātājas lielu uzmanību veltīja niansēm, kas labi izcēla tekstā saturu-tautas dziesmām un jo sevišķi skaistajās oriģināldziesmās. Jau ar pirmo dziesmu A. Jansona — Stādīju ieviņu, radās labs kontakts ar lielo klausītāju saimi. J. Cīruļa — Maldī, V. Ozoliņa — Krēslā, E. Dārziņa — Nāru dziesma, skanēja ar labu izpratni un iegušanu. Tālāk dzirdējam dažas mazāk dzirdētas dziesmas: J. Ozoliņa — Rudens nāk, A. Žilinska — Komponistam, G. Romana — Čigānbērni, A. Kalniņa — Latgale, iepriecināja ar interesantiem balsu iekārtojumiem.

Otrajā koncerta daļā klausījāmie mūsu iemīļotos komponistus: Jēk. Mediņu, T. Ilsteri, V. Bērzkalnu un pirmo reizi Bruno Skultes-Gaviles, kas ieguva sirsnīgu atsaucību.

Noslēgumā dzirdējam tautas dziesmu sabalsojumus: J. Kalniņa — Sēju jauku rožu dārzu, J. Graubiņa — Es meitiņa, kā smildziņa, V. Baštika — Precēj' mani trejas tautas. Publīka gaviļēja un vairākas dziesmas bija jāatkārto.

15 darbības gados dziedātāju sastāvs nedaudz mainījies. Teodors Ozoliņš iznāca priekšplānā un izsauca uz skatuves arī bijušās dziedātājas, pabūt vienā pulciņā. Visus 15 gadus ir dziedājusi Skaidrīte Lapiņa. 10 gadus dziedājušas: Ināra Grigolats un Rūta Treknais. Tās saņēma piemiņas nozīmes. Ar daudz rožu ziediem apveltīja Teodoru Ozoliņu un dziedātājas. Bija vairāki apsveicēji un rakstiski apsveikumi. Pēc tam visi sveicināja ar vīna glāzi, kam sekoja svētku azaidis.

Ed. Ramats

ČIKĀGAS LATVIEŠU CIĀNAS EV. LUT. DRAUDZE

6551 W. Montrose Ave.
Chicago, IL 60634
tel.: 725-3820

Draudzes mācītājs - Vilis Vārsbergs
200 N. Taylor, Oak Park, IL 60302, tālr. 386-9159

JĀNIS BOKALDERS

dzimis 1921. g. 11. martā Sjolās, Krievijā
miris 1978. g. 31. martā Ročesterā, Minesotā
apbedīts Oakridžas kapos 4. aprīlī.

"Ko nu sacīsim par visu to? Ja Dievs par mums, kas
būs pret mums? Viņš jau savu paša Dēlu nav saudzē-
jis, bet to par mums visiem nodevis nāvē. Kā tad viņš
līdz ar to mums nedāvinās visas lietas?" -

Rom. 8:31-32

SV. KRISTĪBAS SAKRAMENTU

mūsu dievnamā svētdien, 2. aprīlī, saņēma Kārļa Alsenā
un viņa sievas Annas, dz. Trevino, meitiņa ANITA ME-
LANIE ALSENS. Viņa dzimusi Evanstona 1977. g. 8. mar-
tā. Krustvecāki - Rupert un Delia Padilla.

SEKMĪGA GADA PĀRSKATI

Svētdien, 2. aprīlī, Ciānas draudzei, pēc dievkalpoju-
ma un Atslēgas un Caunes ģimeņu servētām pusdienām,
notika gada sapulce. Tās sākumā uzņēma draudzē veselū
rindu jaunu draudzes locekļu:

Ivars Azeris; Valdis un Māra Krūmiņi ar bērniem
Nilu, Intru un Pauli; Eiženija Laizāns; Eduards Ozoliņš;
Kārlis un Biruta Pelsis; Elizabete Petriņš; Ēriks un Zen-
ta Reboks; Verners un Nadina Rūvalds; Leo Tarvids; Sa-
muels un Elfrīda Smith.

Tad sekoja 1977. gada darbības pārskati.

Pie sava pārskata mācītājs Vilis Vārsbergs uzsvēra,
ka ļoti pozitīvi vērtējams dievlūdēju skaita pieaugums -
visos 65 dievkalpojumos kopā 8,648, bet rēķinot tikai
svētdienas dievkalpojumus - caurmērā 130 dievlūdēju ik-
katru svētdienu, vai gandrīz 30% vairāk kā iepriekšējā
gadā. Šo pieaugumu viņš izskaidroja daļēji ar ziņkārību
- jāredz taču jaunā baznīca! - Bet daļēji arī ar jaunā
dievnama izdevīgo ģeogrāfisko novietojumu. Tāpēc, kaut
nedrīkstam sagaidīt vairs tādu caurmēru kā pērn, jo ziņ-
kārība ir apmierināta, dievlūdēju skaits tomēr turas aug-
stāks nekā tas bija Oak Parkā. Tāpat ļoti jauks ir bijis
draudzes locekļu devums dažādiem mērķiem. 678 drau-
dzes locekļi katrs caurmērā devis \$117.70! Bet tur arī
ēnas puse - veseli 92 draudzes locekļi nav atraduši par
vajadzīgu dot kaut dolāru...

Pie bēdīgajām parādībām draudzē, kas gan Ciānu ne-
padara ne par matu citādu kā lielo vairumu latviešu citu
draudžu, jāatzīmē, ka 1977. gadā miruši 17 draudzes lo-
cekļi, bet kristīti tikai 6 bērni; iesvētīti 10 jau-
nieši. No 10 draudzes locekļiem, kas pērn devušies lau-
lības kārtā, tikai divi atraduši latviešus dzīves biedrus.

SAIMNIECĪBAS PĀRSKATI rāda, ka draudze un tās
palīgorganizācijas kopā 1977. gadā ieņēmušas \$131,259,
bet izdevušas kārtējam darbam (budžetam) \$53,519; palī-
dzībai, nacionāli-kultūrāliem mērķiem un kopbaznīcai -
(LELBA, Mizuri sinode, utl.) \$9,656 un ārkārta izdevu-
mos (Inventāra iegāde, ēku pārbūve) \$93,080. Tātad, ko-
pā pagājušajā gadā izdota \$156,255. Draudzes bilance ga-
da beigās bijusi \$205,033.77.

Dr. J. Lācim un Ervīnam Caunem vairs uz draudzes
valdi nekandidējot, valdē uz 2 gadiem ievēlēja Teodoru
Bērziņu, Herbertu Nariņu, Rasmu Ķirsoni, Kārli Legzdi-
ņu. Nebija šogad jāpārvēl valdes locekļi: Andris Eglīte,
Indulis Ezeriņš, Jānis Grīslis un Osvalds Ķeveris. Tāpat
otru pilnvaru laika gadu vēl kalpos draudzes priekšnieks
Jūlijs Drillis un pr-ka palīgs Juris Pūliņš.

Revīzijas komisijā, kur katru gadu pārvēlāmi visi 3
locekļi, atkal ievēlēja Egonu Inku, bet divi jaunos: Hari-
ju Lindi un Andri Pavasaru.

Draudzes vecājo padomē ar aklamāciju ievēlēja Dr. J.
Lāci, Aleksi Liepu, Herbertu Nariņu, Hugo Streipu un Ma-
tīsu Švānfeldu.

1978. gadam sapulce pieņēma \$56,760 budžetu. Lai tas
varētu īstenoties, būs nepieciešami draudzes locekļu zie-
dojumi virs noteiktajām nodevām. Nodevas nolēma nepa-
augstināt.

Sapulce nolēma Gaņezera vidusskolas guļamtelpu cel-
šanai aizdot \$15,000 un atļāva valdei izlietot nepiecieša-
mos līdzekļus, lai nodrošinātu CW-24 ēku un ap to uz-
celtu žogu.

Sapulci vadīja draudzes priekšnieks Jūlijs Drillis un
protokolēja Ilze Šimane. Par balsu skaitītājiem bija Be-
nita Eglīte, Andris Pavasars un Jānis Pogenbergs. Sarak-
stā pierēģistrējušies bija 86 draudzes locekļi, bet liekas,
ka vairāki sarakstu nebija pamanījuši, jo zālē dalībnieku
skaits izskatījās lielāks.

„Neguli, mosties, celies!”

"Kāpēc tu nebiji Celsmes vakaros?" to varētu jautāt
lielai, lielai daļai čikāgiešu.

Jau piektu gadu pēc kārtas visas Čikāgas draudzes
rīko kopējus Celsmes vakarus, aicinot uz tiem arvien kā-
du prominentu runātāju no citurienes. Šogad bija māc. J.
Šmits no Kanadas, kurš vēl tikai nesen izkļuvis no mūsu
okupētās dzimtenes.

Reti, reti var dzirdēt tādas runātājus, tik iedvesmo-
jošus Svēto Rakstu sludinātājus, sprediķotājus, kāds ir
Māc. J. Šmits. Tā ir Dieva dāvana, ja viņš tā var slu-
dināt Dieva vārdu.

Trīs vakarus no vietas viņš runāja latviešu draudzēs
(Ciānas, Sv. Pāvila & Jāņa un Baptistu) par mums visiem
interesējošām un mūsdienu visas cilvēces problēmām, -
pasaules garīgu atmodu. - Pasaulei jāatgriežas pie
Dieva, ja tā grib pastāvēt, pārdzīvot pašreizējo krīzi.

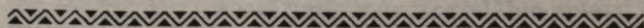
Diemžēl, klausītāju varēja būt daudz, daudz vairāk,
vismaz daži simti. Tie, kas bija - ieguva daudz, bet tie,
kas nebija - zaudēja daudz. Jājautā: kāpēc uz viegla satu-
ra, bieži vien zema līmeņa sarīkojumiem ir pilnas zāles,
bet vērtīgi sarīkojumi netiek apmeklēti? - Vai arī uz mū-
su dienu cilvēkiem var attiecināt seno romiešu atzinumu,
ka tautai vajadzīga maize un izpriecās - Panem et circen-
ses?

A. R.

Piezīme: Māc. J. Šmita runas ir uzņemtas skaņu
lentēs, ko var pasūtīt pie Čikāgas latv. radio raidījumu
programmas daļas vadītāja, tel.: BE5-8099.

PIANISTS VALDIS TREIMANIS KLAVIERSTUNDAS

PASNIEDZ PIEBRAUCOT MĀJĀS KLĀT
Tālrunis: 486-5533

ILINOJAS LATVIEŠU FEDERĀLĀ KREDITSABIEDRĪBA

KREDITSABIEDRĪBAS DARBINIEKI GADA SAPULCĒ LATVIEŠU NAMĀ 1978. G. JANVĀRĪ

Pirmā rindā no kreisās: kasieris Eriks Eriksons, darbvede Mārīte Plūme, valdes priekšsēdis Viktors Kraulis, grāmatvede Antra Šmidchene, valdes loc. Ādolfš Andersons. Otrā rindā: pārbaudes komisijas priekšsēdis Gunārs Kārklīšš, aizdevumu kom. priekšsēdis Laimonis Lapiņš, pārbaudes kom. sekretārs Aleksandrs Birkens, valdes pr-ža vietnieks Uldis Vītols, valdes pr-ža vietnieks Viktors Viksniņš. Trešā rindā: valdes sekretārs Uldis Cepure, pārbaudes kom. loc. Ilmārs Bergmanis, valdes loc. Aleksandrs Kandrovičš. Iztrūkst: aizdevumu kom. sekretāre Valija Galeniece un aizdev. kom. loc. Pēteris Rieksts.

KREDITSABIEDRĪBAI 15 GADI UN 4 MILJONI

1978. g. 21. maijā paiet 15 gadi kopš Kreditsabiedrības dibināšanas. 1963. g. septiņi biedri iemaksāja pirmās pagas un parakstīja vienošanos sākt Kreditsabiedrības darbu: Viktors Viksniņš, Uldis Vītols, Viktors Kraulis, Pēteris Dardzāns, Teodors Ābrams, Rudolfs Vanags un Aleksandrs Osis. Nepārtraukti 15 gadus uzticīgi šim darbam ir palikuši valdes pr-dis V. Kraulis un pr-ža vietnieki V. Viksniņš un U. Vītols, pārstāvēt atbalstītājas organizācijas: Čikāgas Latviešu biedrību un Daugavas Vanagus. Dibinātāji izvēlējās federālo darbības veidu un ne pavalsts veidu, jo tādēji Kreditsabiedrība ieguva daudz lielāku rīcības brīvību, kas gadu gaitā ir attaisnojies.

PĀRĒJIE DARBINIEKI ir darbā sekojošu gadu skaitu: valdes sekretārs U. Cepure - 1; kasieris E. Eriksons - 8; valdes loc. A. Kandrovičš - 14; valdes loc. A. Andersons - 14; darbvede M. Plūme - 4; grāmatvede A. Šmidchene - 1; aizdevumu komisijā L. Lapiņš - 8; V. Galeniece - 1; P. Rieksts 12; pārbaudes komisijā G. Kārklīšš - 8; A. Birkēns - 5; I. Bergmanis - 3.

PĒDĒJOS ASTOŅOS GADOS KREDITSABIEDRĪBA ir ļoti strauji augusi, katru gadu starp 30-50%. Interesanti atzīmēt, ka pirmā miljona sasniegšanai vajadzēja 110 mēnešus, otrā - 19, trešā - 15 un ceturtā - 10. Šī gada pirmā trešdaļā vien ir ienācis pusmiljona dolāru. Gadu ejā nemītīgi ir paceltas noguldījumu augļu likmes, sākot ar 3 1/2% 1963. gadā un beidzot ar 1978. g. 7 1/4% par gada noguldījumiem, ar pilnīgu un brīvu federālo un dzīvības apdrošinājumu.

VALDES PIENĒMTIE PLĀNI ir īstenojušies īsā laikā - valde plānoja 1 miljonu gada noguldījumus ar 1. janvāri un četros mēnešos ienāca 800,000 dolāru. Gadu atpakaļ valde plānoja čeku kontus par brīvu un ar regulāro noguldījumu augļiem 6 1/2% gadā un aplēsa, ka būs ap 100 kontu. Gada laikā ir atvērti 99 konti. Neraugoties uz augļiem, Kreditsabiedrība par šo kontu darbību neko nepieņems, jo neizlietotā nauda, ieguldīta tālāk, ienes pietiekoši augļu, sedzot izdevumus.

KREDITSABIEDRĪBA pēdējo gadu laikā ir tālu aizgājusi garām citām ASV latviešu kreditsabiedrībām un Austrālijas kreditsabiedrībām un min uz papēžiem pat Kanzas apvienotai kreditsabiedrībai. Daļa no skaitļiem pārsniedz arī Kanadu, kā biedru caurmēra noguldījums un aizdevums, ieguldījumi vērtspapīros, aizdevumu maksimālais lielums, gada procentuālais pieaugums u. c.

DAŽKĀRT IR JĀBRĪNĀS, ka daļai Čikāgas un apkārtnes latviešiem nauda un aizņēmumi joprojām ir citās naudas iestādēs, kad mūsu kreditsabiedrībā viņiem būtu tie paši federālie apdrošinājumi, citur nepieejamie brīvie dzīvības apdrošinājumi, labākas naudas augļu likmes un zemākas aizdevumu likmes un noteikumi kā citur, brīvi čeku konti ar augļiem un tiesībām izņemt nesegtus aizdevumus, sev pašam rakstot aizdevuma čekus, kādus nepiedāvā neviena banka vai krājaizdevu sabiedrība ne Ilinojā, ne citur.

PALDIES 890 biedriem par uzticību!

PĀRĒJIE LATVIEŠI - piezvaniet par noteikumiem vai pieprasiet, lai jums aizsūta paskaidrojumus!

ČIKĀGAS LATVIEŠU EV. LUT. JĀŅA DRAUDZE

BAZNĪCA: 18 W. 641 Forest Preserve Dr.
Wood Dale, Ill. 60191
Tālr. baznīcā: 595-0143

DRAUDZES MĀCĪTĀJS: G. Straumanis
4 Park Road Court,
Lombard, Illinois 60148
Tālr.: 629-2021

DRAUDZES PRIEKŠNIEKS: A. Birkens
3340 N. Keeler Avenue
Chicago, Ill. 60641
Tālr.: 545-8941

VALDES PRIEKŠNIEKS: Uldis Pūliņš
555 W. Briarcliff Place
Bolingbrook, Illinois 60439
Tālr.: 759-8314

DIEVKALPOJUMI KATRU SVĒTDIENU plkst. 11.00 rītā, Vuddeilā, bet sākot ar jūniju-plkst. 10.00 rītā.

MONTROZES BAZNĪCĀ nākošais dievkalpojums svētdien, 28. maijā, plkst. 2.00 dienā.

VASARSVĒTKU DIEVKALPOJUMS svētdien, 14. maijā, plkst. 11.00, Vuddeilā.

JAUNIEŠU IESVĒTES DIEVKALPOJUMS - svētdien, 4. jūnijā, plkst. 10.00 rītā, Vuddeilā.

PROF. DR. T. CELMA REFERĀTS

Jāņa draudzes rīkotais Prof. Dr. T. Celma referāts notika svētdien, 2. aprīlī, pēc dievkalpojuma baznīcā, Vuddeilā. Visiem - ap 120 klausītājiem bija patīkams prieks un pārsteigums atkal redzēt un dzirdēt iemīļoto latviešu zinātnieku - filozofu.

Ļoti saistošajā priekšlasījumā par modernajām gara tehnoloģijām profesors vispirms runāja par propagandu un agitāciju kā tās lietātas mūsdienu totalitārās politiskās sistēmās - nacismā, fašismā un komūnismā. Visām raksturīga pazīme ir demokrātijas trūkums. Propagandu un agitāciju, kas vienmēr ir varmācīga, izmanto kā ieročus masu ietekmēšanai, cilvēku domu un jūtu pasaules kontrolei. Pretpropaganda, kas demokrātijās pilnā mērā atļauta, diktatūrās sodāma kā valsts nodevība. Tā panāk, ka pat cilvēka dvēsele (nevien laicīgais ipašums), tiek "nacionālizēta". Izcila uzmanība vienmēr pievērsta bērniem un jaunatnei, jo tur pieredzes trūkums un mazāk pretestības. Ja "valsts ir viss (totalitārā režīma pamatziņa) un indivīds nav nekas," tad šī mērķa labā var nogalināt miljoniem nevainīgu cilvēku, bez mazākā sirdsapziņas pārmetuma.

Varmācīgā diktatūrā valsts vadība ar visiem tās rīcībā esošiem līdzekļiem cenšas savus pakļautos pilsoņus "aizstāvēt pret kaitīgiem ārzemju iespaidiem" - uzceļot "dzelzs aizkarus", visāda veida "vaļņus un mūrus". Plaši pielietā arī "dezinformāciju" jeb nepareizas, melu informācijas izplatīšanu. Ar sistemātisku, neatlaidīgu propagandu, agitāciju un nepatiesu informāciju cenšas no masu un indivīda apziņas izdzēst (kā izdzēš ierakstus lentā) visu, kas nevēlams un iekārtai kaitīgs (t. s. "brain washing"). Tādā nozīmē miljoniem cilvēku aiz "dzelzs aizkara" tiek turēti garīgā gūstā.

Referāta tālākā gaitā profesors minēja vēl citu modernās tehnoloģijas veidu, kas arī lielā mērā iespaido cilvēku domāšanu un rīcību, proti, - televīzija, radio, prese, avīzes, žurnāli, sludinājumi. Sludinājumu tehnoloģijas nolūks ir ietekmēt un veidot cilvēku apziņu, radīt vienmēr jaunas vēlmes, jaunas prasības un rādīt, kā tās apmierināmas, lai cilvēks būtu "laimīgs." "Pasaule grib, lai to maldina" teica referents, un tā tas tad arī tiek darīts. - Tu domā, ka tu stum, saka Mefistofels, - bet patiesībā tu pats tūkstums!"

"Kas tagad notiek ar t. s. "brīvo cilvēku" modernās tehnoloģijas propagandas nemitīgās ikdienas krustugunīs?" jautāja profesors. Cik dažādās "masu kustībās, masu akcijās" iesaistītajam indivīdam - vēl palicis pāri no brīvības?"

Pēc ļoti interesantā priekšlasījuma Jāņa draudzes priekšsēdētājs A. Birkens sirsnīgi vārdos pateicās referentam, izsakot vēlējumu jo drīzi viņu atkal redzēt un dzirdēt, varbūt rudenī. - Uz to profesors ar smaidu vaigā atbildēja: "Varbūt."

Piezīmējams, ka šī referāta pilnīgs teksts tiks ieviests 1979. gada "Baznīcas gada grāmatā." G. S.

Pārdodams akrs zemes

Pilsētas ceļš, koki, ūdens.

LAKE GENEVA REAL ESTATE 248-4277

Roberts

Jaunas idejas, jaunas modes jauni modeļi

"Čikāga-Parīze-Rīga, mode vienmēr noderīga" - bija Draudžu dāmu pirmais sarīkojums. Labā atsauksme Čikāgas latviešu sabiedrībā deva Draudžu dāmām uzmuninājumu turpmākam kopīgam darbam.

Tagad, turpat divus gadus vēlāk, šī grupa sākusi gatavoties otrai modes skatei, š. g. 22. oktobrī, Čikāgas latviešu namā. Ikvienu dāma, kam interesē piedalīties šai modes skatē, vai nu ar pašas gatavotiem tērpiem, vai padomu, vai darbu, lūgta ierasties sekojošās Draudžu dāmu sanāksmēs:

3. maijā - Sv. Pāvila draudzē; 7. jūnijā - Aglonas draudzē; 2. augustā - Ciānas draudzē.

Visas sanāksmes sākas 7.30 vakarā. Šoreiz Draudžu dāmas vēlas, it sevišķi, piesaistīt jauno paaudzi, gan kā modeļus, gan kā jaunākās modes atdarinātājus.

Tuvāka informācija pie:

Austras Atslēgas - 456-8053; Dainas Baumanes - 366-8338; Māras Skultes - 323-2577.

Draudžu dāmās sastāvēt un to darbībā piedalīties aicināta katra Čikāgā un apkārtnē dzīvojoša dāma.
d. f. - r. j.

Rx

JAMES PRESCRIPTIONS

3244 S. Oak Park Ave., Berwyn, Ill. 60402

LABĀKĀ KVALITĀTE ZEMĀKĀS CENAS
IZSŪTA PA PASTU. TELEFONS: 788-8800

Īpašnieks: F. JAUDZEMS

SV. PĀVILA DRAUDZE

Draudzes baznīca: 18 W. 641 Forest Preserve Dr.,
Wood Dale, IL. 60191.
Draudzes mācītājs: Uldis Cepure,
Tālrunis mājās: 595-9421
Birojā: 595-0143
Otrdienās no 10.00-12.00
Ceturtdienās no 19.00-22.00

DIEVKALPOJUMI KATRU SVĒTDIENU plkst. 11:00.
SVĒTDIENAS SKOLA no plkst. 10:45 līdz 12:00.
IESVĒTES KLASE plkst. 9:30.

14. maijā - VASARAS SVĒTKI, ĢIMENES DIENA; dievkalpojums ar dievgaldu, plkst. 11:00, pēc tam Dāmu apvienības izkārtotajā PENSIONĀRU pusdienas un rokdarbu skate.
21. maijā - pēc rīta dievkalpojuma, pusdienas pie dārzā klātiem galdiem un ievērojamu latviešu gleznotāju darbu izpārdošana.
Viesosies arī KALAMAZŪ jauniešu ansamblis "Saules meitas un Pērkoņdēli", ar jaukām dziesmām.
- 1., 2. un 3. jūnijā - RATNĪCAS TIRDZIŅŠ un mājas cepumu pārdošana.
11. jūnijā - Jauniešu iesvētes dievkalpojums, plkst. 10:00.

SĀKOT AR JŪNĪJU, rīta dievkalpojumi Vuddeiles dievnāmā sāksies plkst. 10:00. Tā tas turpināsies arī jūlijā un augustā.

++++

SĒRU VĒSTS

5. aprīļa vakarā, atgriežoties no koža mēģinājuma Milvokos, mašīnas katastrofā nogalināti mūsu draudzes locekļi Ansis un Irma Silti.

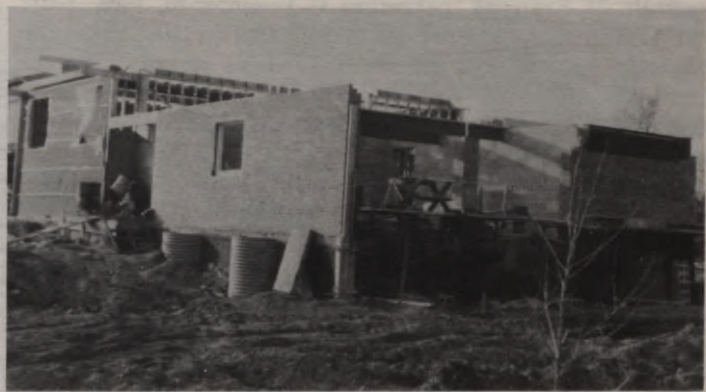
"Dievs ar tevi, ceļš kam galā, Dievs ar tevi, dārgais draugs! Rozes vist še, svešā malā, Dzimtenē tās atkal plauks."

Sirsnīgs paldies visiem, kas atsaucās uz ielūgumu un apmeklēja Sv. Pāvila draudzes izkārtotās Mazās kultūras dienas 10., 11. un 12. martā.

Pateicība arī visiem draudzes locekļiem un labvēļiem, kas ar savu atbalstu ir veicinājuši mācītājmājas būvdarbus.

Iepriecinošs bija Jauniešu iecerētais un vadītais dievkalpojums 9. aprīlī. No mūsu draudzes piedalījās sekojoši jaunieši: Pēteris Sprenne ar solo dziesmu, Sarma Priedulāja ar ērģeļu spēli, Anita Cepure ar klavieru pavadījumiem, un ar lasījumiem: Mārtiņš Grants, Kristīna Friša, Ivars Spalis, Anna Priede, Toms Lapiņš, Sigurds un Daina Rudziši un Baiba Spale. Ilga un Pārsla Mezmales bija galvenās saimnieces pie pankūku pusdienu gatavošanas. Visiem jo sirsnīgs paldies!

Draudzes prieku papildināja ziņa, ka mums atkal jauni locekļi: Margers un Indra Rudziši, viņu dēls Sigurds un meita Daina.

Pēc piecu mēnešu talku darba un neatlaidīgu cīņu ar ne-labvēlīgiem laika apstākļiem, šāda izskatījās Sv. Pāvila draudzes mācītājmāja 8. aprīlī.

Čikāgas Latviešu Biedrība

Č. L. B. gada sapulce notika 7. aprīlī Latviešu namā. To vadīja K. Ņezbers. Ar īsu klusuma brīdi pieminēja p. g. mirušos biedrus.

Par Latviešu b-bas 1977. gada darbību ziņoja biedrības pr-ks V. Viksniņš. Darbs parastais: kultūrāli sarīkojumi, koncerti, teātri, priekšlasījumi, izstādes un pārrunu vakari. Nozīmīgākie sarīkojumi bija ALA's kongress, Jaunatnes kongress un nama 20 gadu pastāvēšanas atcere, kurā piedalījās vairāki prominenti Čikāgas pilsētas un kaimiņu etnisko grupu pārstāvji. Aktīva darbība bijusi arī nacionāli-politiskajā plāksnē. Pateicoties biedrības M. Ozoliņas enerģiskai darbībai, biedrībā pagājušajā gadā iestājušies 32 jauni biedri un lielākā daļa nokārtotas iestāvējušās biedru maksas. Biedrībā patlaban 302 biedri. Atbalstīti iespēju robežās skauti, gaidas, jaunatnes pulciņš u. c. Svarīgs notikums b-bas dzīvē bija Tautas Mākslas mūzeja atklāšana nama telpās. Sarīkojumu apmeklētāju skaits visumā slīd uz leju. Budžets izpildījies ar \$759,76 atlikumu. Ieņemti \$2335,49 un izdoti \$1575,71. Tekošā 1978. g. budžets paredzēts \$2500.-

LATVIEŠU NAMĀ paveikts daudz laba, izdalojot tā iekš- un ārpusi. Pārbūvējamas vēl nama kāpnes un apakšējā zāle. Viss tas prasa līdzekļus, bet nams nevar pats sevi uzturēt, jo samazinās telpu īrētāji-amerikāņi. Daudzām latviešu organizācijām, sevišķi jaunatnei, telpas dod par brīvu. Tikai ar loteriju palīdzību un biedrības aizdevumu varēja sabalansēt nama uzturēšanu. Nama izdalošanai daudz palīdzējis Federālais atbalsts - pensionāru un jauniešu darba programmās. Nama aizņēmumos atmaksāti \$3093,14. Nama budžets 1978. g. paredzēts \$24,620.00.

Biedrības un nama finansiālo pārskatu sniedza grāmatvedis A. Birkens: saimniekots taupīgi un budžeta robežās kārtoti nama parādi. Namu 44% apmērā izmanto svešautieši un 56% apmērā latvieši. Nepieciešama lielāka tautiešu aktivitāte.

Par dāmu komitejas darbu ziņo E. Meņģele. Komiteja rūpējusies par aizaidu un atspirdzinājumiem b-bas sarīkojumos.

Par Novusa kopu ziņo A. Kandrovīčs. Tā darbojusies aktīvi. Revīzijas kom. pr-ks G. Kārklīņš ziņo, ka pārbaudot Latviešu b-bas, nama un sekciju grāmatas un dokumentus, viss atrasts labā kārtībā.

Ar aklamāciju pilnsapulce ievēl par b-bas priekšnieku V. Viksniņu, kultūras daļas vadītāju un pr-ka palīgu O. Cakaru, par viņa palīdzi H. Legzdiņu, Saimniecības daļas

vadītāju M. Erkmani, sekretāru G. Pogenbergu, viņa palīdzi M. Tomsoni, kasieri - K. Legzdiņu, viņa pal. - V. Dzelmi, biedrzini - M. Ozoliņu, informācijas daļas vadītājus: O. Jēģenu un A. Raidoni. Revīzijas komisijā: G. Kārklīņu, A. Kandroviču un I. Bergmani. Direktoros ievēl: V. Didrichsonu, A. Birkenu un H. Riekstiņu. Uzticības vīri: A. Andersons, R. Nikurs un J. Valainis. Grāmatvedis - A. Birkens, pārstāvji ČLOA - V. Viksniņš, O. Čakars un M. Tomsone (atvietotāja), Kr. Barona skolas padomē - M. Erkmāne.

Debatēs ar ieteikumiem un priekšlikumiem piedalās: A. Kandrovičs, J. Vilciņš, sen., L. Lapiņš, H. Riekstiņš, K. Ķezbers, I. Bergmanis, E. Mengele, A. Birkens, R. Priedkalne. Pilnsapulcē varēja būt vairāk biedru. Sapulces noslēgumā V. Viksniņš pateicas tautiešiem par atbalstu.

H. Riekstiņš

Ilmārs Dzenis ar savu kapellu uzstājas Čikāgā, 25. februārī ar jautru un satirisku programmu, Latviešu namā. Programmai sekoja saviesīga dzīve ar deju.

Kā pa miglu

Tā nosauktā Ilmāra Dzeņa un kompānijas 2. uzstāšanās Čikāgā, bija pulcinājusi populārās mūzikas draugus no Čikāgas un apkārtnes.

Gandrīz 2 stundu garajā programmā klausītāji dzirdēja 20 dziesmas, kuŗu tekstus galvenokārt bija veiksmīgi atdzejojis vakara vadītājs un solists Ilmārs Dzenis. Bija arī pa tautas dziesmai, ko pie galdiņiem sēdošā publika braši rāva līdzī. Diemžēl, programma nedaudz cieta no skaņu sistēmas kļūmēm.

Vakara galvenā tema - izvadīt klausītājus pa romantiskām un liriskām dziesmu plāvām, gluži neizdevās, jo tās izrādījās vietām piebārstītas lūžņiem un stikliem. Par tādām jāuzskata izrādē pasniegtos poļu jokus, vecmeitu un dzīvnieku konfliktus, kā arī homoseksuāļu problēmas. Labāk būtu iederējušās aktuālītātes par latviešu sabiedrību, kuŗas bieži var atrast latviešu laikrakstu slejās.

Par vakara labāko atradumu jāuzskata Sandra Dzene, kuŗai noteikti ir talants, kā to liecināja klausītāju nerimstošie aplausi un saucieni pēc piedevām. Jācer, ka nākamajās izrādēs viņai tiks ierādīta lielāka mūzikāla loma, nekā tikai klavieru pavadījumi un viena solo dziesma.

Pēteris Pūtelis nodemonstrēja drošu uzstāšanos un ritmiskas dotības vienā no izrādes dzīvākajiem gabaliem "Līrojs Brauns." Vakaram pieaicinātie amerikāņu palīgi no "New Sonic" ansambļa sniedza neuzkrītošu mūzikālu atbalstu, un vēlāk atskaņoja dejas mūziku.

Programmu var stipri uzlabot, koncentrējoties uz mūziku un iztīrot humora atvilknes. Tad migla izklidīs un mēs redzēsīm Ilmāru Dzeni, starmetēju apspīdētu, dziedam vecās, skaistās latviešu dziesmas.

A. Legzdiņš

DELEGĀTU GADA SANĀKSME

12. MAIJĀ, PLKST. 7.30 VAKARĀ LATVIEŠU NAMĀ

Sekojoša dienas kārtība:

1. Prezidija un nozaru ziņojumi par 1977. gada darbību.
2. Kases pārskats par 1977. gadu.
3. Revīzijas komisijas ziņojums.
4. 1978. gada budžeta projekts.
5. Amatpersonu vēlēšanas.
6. Turpmākā darbība.
7. Dažādi jautājumi.

Sanāksme ir atklāta un tajā var piedalīties visi ieinteresētie tautieši.

ČLOA prezidijs.

Sanāksme Tobago salā

No 14. līdz 28. jūnijam Tobago salidojumā piedalīsies Brīvās pasaules latviešu sabiedriskie vadītāji un darbinieki un lielāks skaits latviešu no Z-Amerikas un Dienvidamerikas kontinentiem un citām zemēm, lai iepazītos ar Tobago, kur senie kurzemnieki atstājuši savas pēdas, un lai piedalītos Kurzemnieku pieminekļa atklāšanā.

Tāpēc šim salidojumam ir vēsturiski-simboliska nozīme. Salidojums Tobago salā dos retu izdevību latviešiem no vairākiem kontinentiem satīties, un noturēt arī kopēju sanāksmi. Salidojuma dalībnieku vidū būs Pasauls brīvo latviešu apvienības priekšsēdis Dr. I. Spilners. Salidojuma vadītājs ir Dr. Edg. Andersons.

IVARS VIESTURS ZUŠEVICS ir sekmīgi izturējis Ilinojas valsts architekta eksāmenus, iegūstot profesionāla architekta atļauju. Ivars ir beidzis Floridas universitāti, Gainesville, Fla. un Vašingtonas universitāti, St. Lous, Mo.

Īpaša pateicība pienākas arch. Laimonim Kļaviņam, kuŗa pacietība un pamācība paātrināja Ivara licences iegūšanu par vairākiem gadiem. Paldies, mīlais draugs!

Ivars V. Zuševics

GRUPU LIDOJUMS UZ AUSTRĀLIJU

1978

NO 27. JŪNIJA LĪDZ 19. JŪLIJAM

un

NO 16. DECEMBRA LĪDZ 6. JANVĀRIM 1979.

\$863.00
W/COAST

Pieteikšanās nekavējoties:

TRAVEL SERVICE -
LATVIAN VACATION CLUB

12636 S.E. 161st Street, Renton, Wa. 98055

Slēpošanas sacīkšu dalībnieki Mičigenā 4. un 5. martā.

Kolorado izbraukuma Dillon grupa Liendienās Cooper Mt. slēpošanas vietā.

Latvieši slēpo Mičigenas un Kolorādo kalnos

ČIKĀGAS SLĒPOTĀJU KLUBA sezona noslēdzās ar Sacīkstēm Mičigenā un Salidojumu Kolorado.

Amerikas Vidējo valstu meistarsacīkstes slēpošanā notika 4. un 5. martā, Mountain slēpošanas vietā Mičigenā. Laika apstākļi bija labvēlīgi un visi izslēpojās labi.

No Čikāgas ieradās divi autobusi ar 60 slēpotājiem un vairākas privātas mašīnas. Sacīkstēs piedalījās 60 dalībnieki. Sestdienas vakarā bija vakariņas un balvu pasniegšana pirmās dienas uzvarētājiem. Vidus valstu sporta pārvaldes pr-ka vietn. Valdis Tums pasniedza ALA's sporta biroja darbinieku nopelnu nozīmes Arnim Skultem un Zentai Reboks.

Svētdien notika Alpu kausa un Korporāciju kopas un Daugavietes balvu izcīņa un jaunatnes meistarsacīkstes. - Alpu kausu šogad izcīnīja Richards Tarbunas un Daugavietes balvu - Daina Bērziņš.

* * *

IZBRAUKUMS UZ KOLORADO notika Lieldienu nedēļā. Tajā piedalījās 100 slēpotāju no dažādām Z-Amerikas pilsētām un pavalstīm. Varēja sastapt latviešus no Kalifornijas, Vašingtonas, Ohio, kā arī Pensilvānijas un Misuri pavalstīm.

Lielākā slēpotāju grupa apmetās Dillon ezera apkārtnē, Silverthorne pilsētīnā un 22 slēpotāji - "VAIL" slēpošanas vietā.

Dillon grupa slēpoja gandrīz katru dienu savā slēpošanas vietā. Iesāka svētdien ar Copper Mountain, kur notika arī Lieldienu azais ar sieru, vīnu, pīrāgiem un olu kaulēšanās sacensībām, kur uzvarēja Vitauts Lanka no St. Luis, Mo. Lieldienu svētdienas vakarā Dillonas slēpotāji pulcējās tuvākas iepazīšanās vakariņās.

Viens no ievērojamākiem notikumiem salidojuma laikā bija slaloma sacīkstes. Dalībnieki tika uzņemti Video lentā un vakarā bija iespēja redzēt, kā kurš nobrauca sacīkšu kursu. Pirmās vietas ieguva Svens Pavlovičs vīriešiem, Māra Skulte sievietēm, Daina Bērziņa meitenēm un Pēteris Zadvinskis zēniem.

Tā ka trešdien Dillonieši bija viesojušies Vailē, tad ceturtdienas vakarā Veilieši pilnā sastāvā ieradās uz kopējām vakariņām Dillonā. Šīs vakariņas izvērtās par salidojuma lielāko notikumu, kur piedalījās 95 slēpotāji. Tā laiks pagāja dziesmās, dejās un rotālās.

Ar gandarījumu jāatzīst, ka laika ziņā mēs bijām izvēlējušies skaistāko nedēļu visā sezonā. Un šo salidojumu

daudzi atcerēsies kā vienu no skaistākajiem notikumiem savā slēpotāju dzīvē.

M. G.

Sandra Muižniece

Arvien vairāk Amerikā volejbola popularitātei pieaugot, tā savu labumu gūst arī latviešu sports. Ne tikai rodas jaunas spēlētājas, bet pat jaunas vienības. Sevišķi liela aktivitāte ir ģimnazijās sievietes volejbolam. Čikāgā no jaunajām latviešu spēlētājām, liekas, vistālāk tikusi Sandra Muižniece. Viņas skola pēdējos gados, vienmēr tikusi pavalsts finālos, kaut arī reizēm ar dažādām sekmēm, jo tur piedalās pēdējās 8 labākās vienības.

Sandra volejbolam pievērsusies tikai pēdējos 3 gados, esot otro gadu skolā. Viņa tik ātri progresē, ka jau otrā gadā bija skolas vienības sastāvā, kaut arī tikai rezervē. Šogad viņa beidz skolu un spēlē vienības pamatsastāvā. Viņas pateicīgais augums un treniņos gūtās zināšanas dod viņai cerības savā spēles mākā augt un veidoties.

Pēc skolas beigšanas viņa turpinās izglītību North Western universitātē, un ir cerības, ka viņa dabūs volejbola stipendiju. Sandras tēvs Māris, ļoti aktīvi piedalījās latviešu sportā - basketbolā, volejbolā un Eiropas futbolā. Arī tagad viņš vienmēr atbalsta latviešu sportu materiālā ziņā. Jaunākais brālis - Kārlis jau spēlē basketbolu savā pamatskolas vienībā un ir viens no galvenajiem punktu guvējiem.

Vēlam Sandrai sekmes turpmākās sacensībās un skolas mācībās! i. d.

Tenisa nedēļa Gaŗezērā

no 18. - 25. jūnijam 1978. g.

1977. g. vasarā tika pārrunāta ideja par tenisa nedēļu Gaŗezērā. Daudzi to atzina par ieteicamu un reālu, kas ne tikai papildinātu tiešo tenisa sportu, bet arī veicinātu latviešu kopību.

Kā zināms, vienā nedēļas nogalē uz diviem tenisa laukumiem regulāros turnīrus grūti izvest. Tie arī turpmāk būs jāizkārtā līdzšinējā kārtībā, lielākos latviešu centros, kur pieejami vairāki laukumi.

Nedēļas laikā, tenisa sports, daļēji apvienots ar atvaļinājumu Gaŗezērā, dotu iespēju izvest plašākas sacensības bez pārpūlēšanās. Brīvo laiku un enerģiju varētu izmantot citām nodarbībām: peldēšanās, makšķerēšanai u. c.

Tenisa nedēļu VVLSP paspārnē uzņēmis organizēt A. Štrāls ar palīgiem. Gaŗezera vadība ir pretimnākoša un

tenisa laukumus dos lietošanā par puscenu. Iespēja dzīvot teltīs vai telpās pēc vēlēšanās.

Piedalīties aicināti latvieši no visām zemēm un pilsētām. Būs sacensības jaunatnes, sieviešu un vīriešu, kā arī senioru klasēs.

Dalības maksa \$15.00, jaunatnei \$5.00 no pers. Nakts mītnu, resp. telpu rezervācija jākārtoti tieši ar Gaŗezera vadību, un to ieteicams darīt savlaicīgi, rakstot: Latvian Center "Garezers", Rt. Nr. 3, Box 363, Three Rivers, Mich. 49093. Bet pieteikumus tenisa nedēļai sūtīt tieši uz adresi: A. Štrāls, 2920 N. Rutherford Ave., Chicago, Ill. 60634.

Informācijai tel.: 312-237-1335.

Jāpieteicas līdz 10. jūnijam.

Rīcības komitejas uzdevumā, A. Štrāls.

GAUJAS (6.)

GAIDU

STABURAGA (70.)

SKAUTU

VIENTĪBAS

KĀRTEJĀS NODARĪBĪBAS guntiņām, gaidām, dižgaidām, mazsakutiem un skautiem, Latviešu namā, notiks 4., 11. un 18. maijā.

4. maijā plkst. 19:00-21:00 – dižgaidām un dižskautiem mākslīgās elpināšanas un sirds masāžas kurss (C. P. R.) Martha Washington slimnīcā. Ieeja no Irving Park ielas, pie Western Ave.

11. maijā plkst. 19:00-22:00 – dižgaidām un dižskautiem C. P. R. kursa turpinājums.

13. maijā plkst. 9:00-10:00 – vecpapīra vākšana pie Kr. Barona latv. skolas virtuves durvīm.

19., 20. un 21. maijā – skautu pulciņš piedalās Čikāgas apmērā no metnē (Camporal) Yorkwille skautu no metnē pie Auroras pilsētas.

21. maijā – Gaidu pulciņa sirojums. Pulcēšanās vieta un laiks tiks ziņots.

25. maijā plkst. 19:00 – Gaidu un skautu vienību kopējs dziesmu mītnes vakars Čikāgas latviešu namā.

1. jūnijā – Skautu pulc. šķēršļu gājiens (rīko dižgaidas). Mazskautu pulciņš vienā no maija svētdienām izbrauks uz zvēru dārzu. Laiks un vieta tiks ziņoti.

LĀCĪŠA PŪ ciemošanās Čikāgā devusi labu atlikumu gaidu un skautu vienībām. Iegūtie līdzekļi tiks izlietoti no metņu maksām un no metņu piederumu iegādei. Gaujas (6.) gaidu un Staburaga (70.) skautu vienības sirsnīgi pateicas visiem, kas pielika roku pie šī sarīkojuma labās izdošanās.

Ir plānota Lāciša Pū ciemošanās Milvokos, kas varētu notikt septembra beigās vai oktobrī.

Bijušās guntiņu pulciņa vēsmiņas Gertnere un Solveiga Zirnis 6. aprīlī pārgāja uz gaidu pulciņu. Pašreiz pulciņā kā vēsmiņas darbojas Inta Krūmiņa, Ingrida Ievāne un Daina Šmidchene.

Aprīlī guntiņu pulciņš nobeigs tautu meitas darbiņa zīmes prasības, tā to iegūstot visam pulciņam.

Mazskautu solījumu devuši Dainis Michaels un Ēriks Priede, labu strādāšanu!

Š. g. 1. un 2. aprīlī Toronto, Kanadā notika Latviešu gaidu un skautu vadītāju un ASV un Kanadas jendū konference. Konferencē laikā mūsu bijušā v. v. Andra Roze deva gaidu vadītājas solījumu un tika paaugstināta par pilntiesīgu vadītāju. Lai vēlām viņai labas sekmes gaidisma

celšanā. Kā turpmākā darba mude, nākošiem diviem gadiem, tika pieņemta "Kļūsim krietnāki!"

Tāpat tika jau izņemta vieta nākošai 4. Lielai no metnē 1982. gadā, kas notiks Paul Bunnion no metnē, – 200 jūdzes ziemeļos no Detroitas, Mičiganā. J. Z.

Čikāgas Ziņas

Redakcija pateicas ziedotājiem

No 1978. g. 5. marta līdz 1978. g. 8. aprīlim SAŅEMTIE ZIEDOJUMI:

\$30.00 ziedojuši: Juris G. Grīnbergs, Elmārs un Elza Rencis.

\$20.00 ziedojuši: Kārlis Alsens, Milvoku Latviešu nams, Alfrēds Rozentāls, E. Trops, Fricis Lūdums.

\$18.00 ziedojuši: Lilita un Richards Spuris.

\$15.00 ziedojuši: Leonīds un Erna Liepiņi, Volde-mārs Leipciģis, Hermanis Zavickis, Valija Inzels, Alma Šustere, Kārlis Ezeriņš, Anita un Daumants Hāzners (East Brunswick, N. J.).

\$12.00 ziedojuši Anna Kārklīņš.

\$11.00 ziedojuši Eduards Romans.

\$10.00 ziedojuši: Rudolfs Zods, R. Katvars, Arturs Nīkurs (Milwaukee, WI), Jānis un Herta Zaube, R. Labzars, Alma Eks, Ženija Dibens (Port Jervis, N.J.), Marta Kics, Ivars Zušēvics, K. R. Bērziņš, Veronika Mozga, Kārlis un Marta Reichs, P. Simsons, K. V. Kinstleris (St. Joseph, MO), John A. Grīslis, Andris un Lūcija Pommers (Camarillo, CA), Ed. Ozoliņš, A. Ozols, Ārija Babāns, Elfrīda Vilners, Jānis Kažoks, Marija Zvirbulis, Alnis Niedra, Arnolds un Vere-na Strautnieks, P. L. Kalniņš, Betty Zydiak, Milda Liepiņš, Herberts Ekšteins, Romans Baižmanis.

\$6.00 ziedojuši Elvīra Lielozols.

\$5.00 ziedojuši: K. Ozols, A. Silts, Anna Strauss, Eleonora Čivičs, A. Eliāss, Jānis Seržants, Nik. Kļaviņš (Milwaukee, WI), Māra Reynolds, Edmunds Sprūde, V. Ābele, Dr. J. Dimants, Jr. (Minneapolis, MN), A. Dzenis, Richard Deksnis (Green Bay, WI), Dr. Ansis Blāķis (Santa Monica, CA), Kārlis Petrovskis (Santa Monica, CA), J. Sarkanbārdis, Jānis Kēniņš (Milwaukee, WI), H. Linde (Hammond, IN), Jānis Espe, E. Gajevskis, Valija Pommers, L. Millers (Ogdensburg, WI), Pauls Dišlers, K. Ozolītis, Meta Linkevics, Roberts Dum-pis, Emma Gulbis, Konst. Vilkaušs, V. Zirnītis (Gr. Rapids, MI), Anna Kugars, Aleksis Kalniņš, Rudolfs Jansons, Ar-vids Vilniņš, Elza Mekšs, Alma Akmeņkalns, Kārlis Vi-tols, Austrā Straubus, Zigfrīds Pauliņš, Valfrīds Zariņš, Leopolds Amatnieks, Albertīne Markitāns, Hildegard Drei-manis, Olga A. Pressler, H. Ziemeļis (Lafayette, IN).

\$4.00 ziedojuši Ernestīne Strauss.

\$2.00 ziedojuši Jānis Poruks.

ZIEDOJUMI ir materiālais pamats, uz kā balstās ČIKĀGAS ZIŅAS, tāpēc redakcija pateicas par ikkatru ziedoto ārtavu, jo tas nodrošina CZ iznākšanu.

Tiem ČIKĀGAS ZIŅU lasītājiem, kuri ziedo \$15.00 vai vairāk, Čikāgas Ziņas piesūta ar otrās klases pas-tu, kas stipri paātrina laikraksta saņemšanu.

Ieceres ir laba lieta, bet daudzreiz tās nepiepildās. Šķiet, ka arī mūsu līdzstrādnieks U.I. (aprīļa Č. Z. numura rakstā "Pavasaris nāk ar jaunām idejām") savos pareģojumos bijis pārāk optimistisks, saredzot nākotnē Čikāgas Ziņas kā plašu dienas laikrakstu. Diemžēl, vēl viss pa-līks kā bijis un lūgumus arī uz vakantām vietām redak-cija pagaidām vēl nepieņem.

Red.

ČIKĀGAS LATVIEŠU ORGANIZĀCIJU APVIENĪBAS

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TURPMĀKAJIEM MĒNEŠIEM

JŪNIJS

- 4. - svētdien - Jāņa draudzes iesvēte, Vuddeilā.
- 11. - svētdien - Sv. Pāvila draudzes iesvēte, Vuddeilā.
- 17. - sestdien - Ansambļa Dzintars koncerts Latviešu namā plkst. 5 un 8 vakarā.
- 18. - svētdien - Jāņa draudzes izbraukums.
- 23. - piektdien - Līgo vakars, Pāvila draudzes sarīkojums pie kopbaznīcas Vuddeilā.

JŪLIJS

- 3-8. - 4. Vispasaules Latv. Jaunatnes kongress, Williams-town, Mass.

Augustā vēl nav pieteikts neviens sarīkojums.

VANDEVEGA AICINA

VANDAVEGĀ vēl ir izīrējamas istabas visai vasarai. Jaukas iespējas klusai atpūtai, sevišķi tiem, kas klusumu meklē. Tuvākā apkārtnē ļoti labas iespējas makšķerēšanai; dažādu tipu un cenu restorānu izvēle, vai arī pašu gatavotie ēdieni Vandavegas nometnē.

Ziedojums par visu vasaru \$175.-

Rakstīt vai zvanīt Pēterim Bērziņam, 5020 W. Morse, Skokie, ILL. 60676 (Tel.: 312-677-2426).

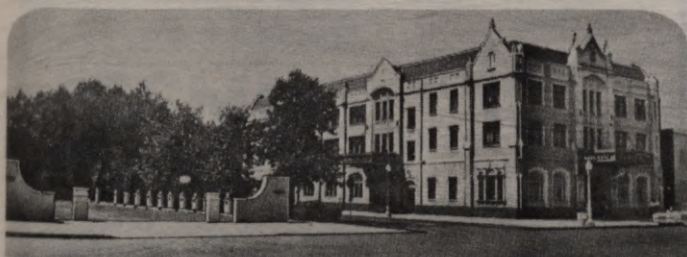
ČIKĀGAS LATVIEŠU BAPTISTU DRAUDZE

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi notiek Oak Park baptistu baznīcā, 820 Ontario Street, Oak Park, katru svētdienu, plkst. 11:15 no rīta, bibeles stunda katru trešdienu, 19:45 vakarā.

TESTAMENTS

ATVIEGLO TUVINIEKIEM IZPILDĪT TAVU PĒDĒJO VĒLĒŠANOS UN OFICIĀLĀM IESTĀDĒM KĀRTOT ATSTĀTĀS VĒRTĪBAS UN ĪPAŠUMUS.

Nielsen Funeral Home

3301 W. FULLERTON AVE., CHICAGO, IL 60647

BE 5-6878

Dignified Personal Service

Air conditioned chapel Adjacent parking Plaza

Čikāgas Ziņas

REDAKCIJA: 4146 N. Elston Ave., Chicago, IL 60618

EKSPEDĪCIJA: 5259 W. George St., Chicago, IL 60641

IZDOD: Čikāgas Latviešu Organizāciju Apvienība - katru mēnesi, bet jūnijā/jūlijā un augustā/septembrī - reizi pa diviem mēnešiem. Piesūta visiem līnējā dzīvojošiem latviešiem, lūdzot vismaz vienu ziedojumu gadā. Cetur dzīvojošiem Čikāgas Ziņas piesūta, ja saņemts vismaz \$5.- ziedojums. Visi ziedojumi un sludinājumu maksājumi sūtāmi kasierim A. Osim, (uz ekspedīcijas adresi) ar piezīmi "ČIKĀGAS ZIŅĀM". Čeki/naudas pārvedumi rakstāmi uz "United Latvian Association of Chicago".

"Čikāgas Ziņu" metiens ir 1900 eks.

ČIKĀGAS ZIŅU atbildīgais redaktors ir ČLOA priekšsēdis Ilmārs Bergmanis.

GALVENAIS REDAKTORS: Alberts Raidonis, - 5024 W. Byron Street, Chicago, Ill. 60641.

TEHNISKAIS REDAKTORS: Daumants Tomsons.

Kasieris un ekspedīcijas vadītājs: Aleksandrs Osis, 5259 W. George Street, Chicago, Ill. 60641 - (pieteicamas arī adresu maiņas).

Sludinājumu daļas vadītājs: Jānis Plūme, - 5101 W. Argyle Street, Chicago, Ill. 60618 (tel.: 777-1584).

Sarīkojumu kalendāra koordinators: Aleksandrs Kandrovīčs, Tel.: 681-0963.

Raksti un sludinājumi nāk, mēneša "Čikāgas Ziņām" iesniedzami līdz mēneša 5. dienai. Sakarā ar pasta nenoteikto piegādi, lūdzam sarīkojumus mēneša pirmajām dienām sludināt vismaz vienu mēnesi iepriekš. Par sludinājuma saturu atbild sludinātājs.

Manuskriptiem jābūt mašīnrakstā un parakstītiem ar autora pilnu īsto vārdu un adresi. Par rakstu saturu atbild to autors. Redakcijai tiesības rakstus saīsināt. Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī nesaskanēt ar redakcijas viedokli.

Redakcija neievieto rakstus vai sludinājumus, kas neatbilst ČLOA mērķiem un Čikāgas Ziņu darbības noteikumiem.

Sludinājumu likmes: 1 lp. - \$75.-; 1/2 lp. - \$40.-; 1/4 lp. - \$25.-; vienslejas colla - \$5.- 20% atlaide komerciāliem sludinājumiem, kas ievietoti vismaz 1/2 lp. trīs mēnešus pēc kārtas. Sevišķa atlaide draudzēm un organizācijām, - kuŗas pieder pie ČLOA.

"ČIKĀGAS ZIŅAS" lūdz nepārspiest rakstus, ilustrācijas, viņetes un ornamentus bez redakcijas atļaujas.

ADVOKĀTS

GEORGE JURIS LAIVINIEKS

Kārto mantojumu testamentus un citus legālus jautājumus.

7 S. Dearborn Street
Chicago, Illinois 60603
Tel. ST2-4250

Mr. J's Beauty Salon 5805 W. Higgins Ave.
Chicago, Illinois 60630
Tel. 282-0608

Dažādi pakalpojumi dāmām un kungiem,
Matu griešana un veidošana, Krāsošana,
Ilgvilpi. Frizūras pēc jaunākās modes.

Darba laiks: otrd. 12 - 6, trešd. 9 - 5,
cetd. un piektd. 9 - 8, sestd. 9 - 5.
Vada INDULIS EZERIŅŠ

MILVOKU LATVIEŠU NAMA PAVASARA SARĪKOJUMĀ
sestdien, š.g. 20. maijā plkst. 19.30 viesosies
Kanasas jauniešu DEJU-VOKĀLS ORĶESTRIS "RUNČI"
Viņi pildīs kā programmas daļu, -----
----- tā arī gādās par deju priekiem.

Ieeja: \$4.50 un \$3.00.

LATVIEŠU NAMA ADRESE: 8845 W. Lynx Ave.,
Milwaukee, Wis.

Galdiņu rezervēšana pie: Eiženijas Krūmiņš, telefons
414-444-9533 vai Gaidas Aulis, tel. 414-251-0649.

Šo vasaru atvaļinājumu pavadat

Mičiganā pie
REYNOLDS
ezera

Tikai 125 miles no Čikāgas,
tuvu Gapezeram un Kalamazū.

Rakstīt: Alma Medenis,
Rt. #1, Box 91,

Lawrence, Mich. 49064. Telef. 616 * 674-8240

IVAR R. AZERIS

ADVOKĀTS VISPĀRĒJĀS LIETĀS

TESTAMENTI, NODOKĻI, NEKUSTAMI ĪPAŠUMI
CIVĪL- UN MAZĀKAS KRIMNĀLLIETAS

Pieteikties pa telefonu 332-3771

**PĀRBŪVES · MODERNIZĒŠANA
PANELĒŠANA**

BRĪVI IZMAKSAS APRĒĶINI

TEODORS OZOLIŅŠ
5436 W. Berseau
Chicago, IL. 60641

Zvanīt vakaros pēc 6:00 286-6480

CHICAGO NEWS (ČIKĀGAS ZIŅAS), a Latvian language
newspaper founded in 1975 is published by the United
Latvian Associations of Chicago, a not-for-profit organi-
zation, member of Chicago Captive Nations Friends
Committee. Editor-in-Chief: I. Bergmanis, 2149 Westview
Drive, Des Plaines, Il. 60018. Tel: 298-7699. Publication
address: 4146 N. Elston Ave., Chicago, Ill. 60618. Tel:
588-2085. Printed by CHICAGO PRESS CORP., CHICAGO

3 DAŽĀDI GRUPU LIDOJUMI PAR \$154,00
LIDOJUMS UZ 7 DIENĀM \$115,00

UZ DZIESMU SVĒTKIEM
NO 30. JŪN. LĪDZ 4. JŪL. 1978

Tuvāka informācija: Māra Tomsone 453-6075
Mirdza Ozoliņa 286-6480

PRIEDULĀJS CONSTRUCTION CO.

5455 N. NATCHEZ
CHICAGO, ILL. 60656
Tel. 775-1882

Ģimeņu un dzīvokļu māju jaunceltnes,
dažādu veidu pārbūves - modernizēšana.
Nesaistoši izmaksas aplēsumi.

Čikāgas Ziņas
CHICAGO NEWS, a Latvian newsletter
4146 N. Elston Ave, Chicago, IL 60618

Address Correction Requested
Please do not delay
DATED MATERIAL

Prof. K. Dzelzītis
522 So. Church Str
Salisbury N.C. 28144

NON-PROFIT ORG.
U. S. POSTAGE
PAID
PERMIT NO. 4565
CHICAGO, ILL.